

Πρακτικά Γενικής Συνελεύσεως Ε.Ε.Χ. τῆς 17-2-1957

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε. Ε. Χ. κ. Κ. Νεῦρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνελεύσεως, ἀκολουθῶν δὲ ἐκλέγονται κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρος ταύτης ὁ κ. Ἀγροίλαος Ἀντωνόπουλος καὶ Γραμματεῖς οἱ κ.κ. Δημ. Χούλης καὶ Ἀγγ. Σταυρόπουλος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν, ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς παρελθούσης Συνελεύσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Ἰουλίου 1956, ὡς ταῦτα ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὸ περιοδικὸν Χημικὰ Χρονικὰ καὶ ἐπειδὴ διαπιστοῦνται διαφοραὶ ἀντιλήψεων δίδεται ὁ λόγος εἰς διαφόρους ὁμιλητάς, οἵτινες προβαίνουν εἰς διαφόρους παρατηρήσεις. Τελικῶς ἐγκρίνονται ταῦτα.

Ἀκολουθῶν δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Χ. Μαρκόπουλον, ὅστις ἀναγγέλλει τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἔχουσα οὕτω :

Κύριοι Συνάδελφοι,

Καταθέτοντες σήμερον τὴν ἐντολὴν τῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ε.Χ., τὴν ὁποίαν εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ λάβωμεν ἕκ μέρους σας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4ης Ἀπριλίου 1955, ἐκθέτομεν ὑμῖν τὰ πεπραγμένα τῆς διαρρησάσης διαιτίας καὶ τὰς προσπάθειάς τοῦ κλάδου πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου.

Κατεχόμενοι ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως καὶ ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς βαρείας ἡμῶν εὐθύνης, ἐπιθυμοῦμεν νὸ δηλώσωμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον οὐδεμίαν ἱκανοποίησιν αἰσθάνεται ἐκ τοῦ ἔργου του, εἰμὴ μόνον ἐκ τοῦ ὅτι εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ περὶ αὐτὸ πλῆθος συναδέλφων ἐνδιαφερομένων καὶ ἐργαζομένων διὰ τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ σαφὴς διάνοξις ὁδοῦ, ἣτις δυνατὸν διὰ μελλοντικῶν ἀγώνων νὰ ὀδηγήσῃ εἰς καλλιτέρας ἡμέρας.

Πράγματι εἶναι ἀξιοσημείωτον, τὸ ὑπὸ τῶν συναδέλφων ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον, ὡς χαρακτηριστικὸς δὲ δεικτὴς τούτου δύναται νὰ ἀναφερθῆ ἡ αὐξησὶς τῶν τακτικῶν καταβαλλόντων τὴν συνδρομὴν των, οἵτινες ἀνέρχονται σήμερον εἰς 75% τῶν ἐγγεγραμμένων.

Οἱ σήμερον ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. χημικοὶ ἀνέρχονται εἰς 1827. Ἐξ αὐτῶν 183 ἐνεγράφησαν κατὰ τὴν διαρρησάσαν διαιτίαν. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἀπεβίωσαν 11 συνάδελφοι, ἐνῶ ἐξῆλθον τοῦ ἐπαγγέλματος συνταξιοδοτηθέντες ἕτεροι 28. Ἦτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Ε.Ε.Χ. ἠὺξήθη ἐντὸς τῆς διαιτίας κατὰ 144 χημικοῦς.

Καὶ ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς δραστηριότητος τοῦ κλάδου ἐπὶ ἐνός ἐκάστου τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν θεμάτων :

Οἰκονομικά : Ἀς μᾶς ἐπιτραπῆ, κύριοι συνάδελφοι νὰ δηλώσωμεν τὴν χαράν μας, διότι ἐπὶ τέλους δὲν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ κλάδου, νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἐξευτελιστικῆς ἀνεχείας. Βεβαίως ἡ Ἐνωσις δὲν πλέει εἰς πελάγη εὐημερίας. Χάρης ὅμως εἰς τὴν κατανόησιν τῶν συναδέλφων, οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ὁποίων κατέβαλον τακτικῶς τὴν συνδρομὴν των, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ἐτέρων, οἵτινες προσέφερον ἐκτάκτως

σημαντικὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν δραστηριότητα πρὸς αὐξησὶν τῶν εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικὰ δημοσιευομένων διαφημίσεων, χάρις τέλος εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις, αἵτινες ἐπίσης συνέβαλον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐγένετο δυνατὴ ἡ διατήρησις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ ἡ ἔτι περαιτέρω ἀνάπτυξις των. Οὕτω κατωρθώθη ἡ πρόσληψις μιᾶς ὑπαλλήλου δακτυλογράφου, ὡς καὶ ἐκτάκτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἰς ἡμέρας φόρτου ἐργασιῶν. Ἐνεπλουτίσθη ἡ βιβλιοθήκη διὰ νέων τόμων Χημικῶν Ἐγκυκλοπαιδείων καὶ κατεσκευάσθη νέα βιβλιοθήκη, ἣτις συντόμως θὰ λειτουργήσῃ ἀνεξαρτήτως τῆς γνωστῆς, διὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων περιοδικῶν. Καὶ τὸ κυριώτερον κατωρθώθη ἡ τακτικὴ κατὰ μῆνα ἔκδοσις τῶν Χημικῶν Χρονικῶν εἰς τευχὸς λίαν ἐμπλουτισμένον καὶ ἐπιμελημένον.

Μισθολογικόν : Τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τοῦ τομέως αὐτοῦ ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ ἐνεργοποιήσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ κλάδου, εἶναι γνωστὴ δὲ ἡ κατόπιν τῶν προσπαθειῶν δλοκλήρου τοῦ χημικοῦ κόσμου, ὑπογραφῆ τῶν ἰσχυουσῶν σήμερον συλλογικῶν συμβάσεων. Ἀρχικῶς αἱ συμβάσεις αὗται καθωρίζον μόνον τὸ μισθολόγιον τῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐργαζομένων. Ἐν συνεχείᾳ καὶ κατόπιν ἐπιμόνων προσπαθειῶν ἐπετεύχθη ἡ ἐπέκτασις τούτων εἰς ἀπαντας τοὺς χημικοὺς τοὺς ἐργαζομένους εἰς οἰανδήποτε ἐπιχείρησιν μεθ' ἧς συνδέονται διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Βεβαίως οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρήσῃ ἱκανοποιητικὰς τὰς ἰσχυούσας ἀποδοχὰς. Ὅλοι γνωρίζομεν καὶ ἀκόμη καὶ ἀντιτιθέμενοι ἐκ τῶν ἐργοδοτικῶν καὶ Κρατικῶν κύκλων εἰς ἀνώτερα κλιμάκια, ὅτι οἱ χημικοὶ, στυλοβάται τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τόπου καὶ πρωτεργάται τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, δικαιούνται καλλιτέρας τύχης πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔργου των. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ μὴ κατοχύρωσις τῶν ἄνω τῶν 10 ἐτῶν ἐργασθέντων καὶ ἀναλωσάντων τὴν ζωὴν των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπισημῆς εἶναι ἀδίκος καὶ ἀνυπόστατος. Διὰ τοῦτο ὅς ἐπιτραπῆ εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ θεωρήσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμβάσεων τούτων μόνον ὡς τὸ πρῶτον βῆμα διὰ μίαν δύσκολον ἀλλὰ σταθερὰν πορείαν διὰ καλλιτέρας ἡμέρας.

Ἦδη τὸ Συμβούλιον μετὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς συμβάσεως εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς βιομηχανίας ἐργαζομένους, προέβη εἰς διαβήματα διὰ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν 10 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, τελευταίως δὲ ἤρχισεν ἡ προετοιμασία τοῦ ἐδάφους διὰ μίαν καλλιτέραν σύμβασιν.

Ἀνεργία : Εἶναι λυπηρὸν τὸ ὅτι ἐπιστήμονες, μορφωμένοι τεχνικῶς παραμένουν ἀναξιοποίητοι μακρὰν τοῦ ἔργου δι' ὃ ἐτάχθησαν πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων, τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς, τῆς προόδου τῆς Βιομηχανίας καὶ γενικώτερον τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου, ἐν ἀντιθέσει μὲ ἄλλας χώρας εἰς τὰς ὁποίας εἰς τὸν σημερινὸν ὄργανισμὸν τῆς τεχνικῆς, γίνεται πλήρης ἀξιοποίησις τοῦ διαθέσιμου ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπορροφῆσεως τῶν ἀνέργων

Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ παλαιότερον εἶχον ἀναφέρει ὅτι εἶναι σαφῶς συνυφασμένον μὲ πλῆθος παραγόντων ἐξαρτωμένων ἐκ διαφόρων ἀντικειμενικῶν συνθηκῶν καὶ μὲ τὴν κατανόησιν τῶν ἰθυόντων πρὸς εὐρύτεραν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἐπιστημονικῆς στελεχώσεως τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Βιομηχανίας.

Οὕτω τὸ Δ.Σ. προσεπάθησε νὰ ἐκπονήσῃ μελέτην ἐπὶ τῶν δύο βασικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ προωθήσῃ τὴν λύσιν τῆς ἀνεργίας, ἤτοι ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἐπανδρώσεως τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 3518.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος ἐγένοντο ἐπανειλημμένα προσπάθειαι διὰ παραστάσεων καὶ ἐμπεριστάτων ὑπομνημάτων πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ὑπεβλήθησαν σαφεῖς προτάσεις πρὸς τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε. τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου κατόπιν στενῆς συνεργασίας μεταξὺ αὐτῶν. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ συνέβαλον ὄχι μόνον εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Γ.Χ.Κ. κατατεθέντος νομοσχεδίου περὶ εἰσόδου 25 χημικῶν εἰς αὐτὸ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ διατυπωθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὑπόσχεσις περὶ προσλήψεως ἐτέρων 25 χημικῶν καὶ ἀργότερον ἐτέρων 50. Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ φράσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν εἰσηγητικὴν τοῦ Νόμου ἐκθεσὶν χαρακτηρίζει ὁτις ὡς ἀγωνιώδεις τὰς ἀνάγκας τῆς εἰς τὸ Γ.Χ.Κ. προσλήψεως Χημικῶν.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐπὶ ἀνδρωσιν τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε. τοῦ Συνεδρίου δύνανται νὰ ἀναφερθῶν ἡ υἱοθέτησις τῶν ἀπόψεων περὶ ἐπανδρώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τούτου πρότασις περὶ εἰσόδου 64 χημικῶν εἰς αὐτάς, ὡς καὶ ἡ πρὸ ἐβδομάδος ἀναγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀπόφασις πρὸς πρόσληψιν Χημικῶν διὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσιν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ὡς τμήμα τέλος τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν διὰ χημικῶν ἐπὶ ἀνδρωσιν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀναφέρονται τὰς ἐνεργείας διὰ τὴν εἰσοδικὴν τῶν χημικῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν. Εἶναι γνωστὴ ἡ ψήφισις τοῦ νόμου περὶ διορισμοῦ τῶν Χημικῶν εἰς τὴν Γυμνασιακὴν Μέσην Δημοσίαν Ἐκπαίδευσιν. Ὁ χωρισμὸς ὅμως εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς Δημοσίας ἀπὸ τὴν Ἰδιωτικῆν, ἀντισυνταγματικὸς εἰς τὴν βάσιν του, ἀπέκλεισε ἀπὸ τοὺς χημικοὺς τὴν προσφορὰν τῆς πολυτίμου ἐργασίας τῶν εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐκπαίδευσιν. Ἡ προσπάθεια πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου ἀπετέλεσε ἐπίπονον ἔργον. Ὑπεβλήθησαν ἐπανειλημμένα προτάσεις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου καὶ εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν Ἐκπαίδευσιν. Ὑπεβλήθη ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα μετὰ σχετικοῦ σχεδίου νόμου περὶ τῆς ἀνάγκης ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς χημείας εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσόδου χημικοῦ ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ Συμβουλίῳ. Ἐπὶ ὅλων τούτων εὐρομεν κατανόησιν καὶ μᾶς παρεσχέθη ἡ ὑπόσχεσις τῆς μελλοντικῆς ρυθμίσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος. Εἰδικῶς ἡ ἐπέκτασις εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν Ἐκπαίδευσιν καθυστέρησεν λόγῳ τυχαίων συμβάντων, ἔχομεν δὲ ἐλπίδας προερχομένης ἐξ εὐνοϊκῶν ἐνδείξεων ὅτι συντόμως θὰ πραγματοποιηθῇ.

Ὡς τὸ δευτέρον σκέλος τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἀνεργίας ἀνεφέρθησαν αἱ ἐνεργεῖαι διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 3518. Τὸ συμβούλιον μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας

διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ὡς ἔχει, παρὰ τὰς γνωστὰς ἀτελείας του, ἐξεπόνησεν εὐρύτατον σχέδιον νόμου ἐπεκτάσεως καὶ κυρίως ἐφαρμογῆς τούτου.

Παραλλήλως, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἐγένετο ἐκπόνησις σχεδίου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἡ ψήφισις τελικῶς τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ἀσκητοπούλου—τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦμεν θερμῶς—καὶ κατόπιν τῶν γενομένων δεκτῶν ὑποδείξεων καὶ τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Σ.Χ.Β. Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης 25 νέοι κλάδοι βιομηχανιῶν ὑποχρεοῦνται εἰς πρόσληψιν χημικῶν. Ὅπως ὅποτε δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ ὀλοκληρωθῇ διὰ τῆς συγχρόνου ἐπιδιώξεως λήψεως μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐπιβολὴν του.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὡς ἀνεφέρθη προεργασία διὰ σύνταξιν σχεδίου νόμου ἐπ' αὐτοῦ, διεκόπη κατὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ἵνα μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ θέμα παρουσιασθῇ ὀλοκληρωμένον ὡς ἦδη ἐγένετο ἀπὸ κοινῆς ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε.

Ἦδη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας υἱοθετήθησαν αἱ ἀπόψεις μας ἐν προκειμένῳ. Παραλλήλως γίνονται ἐνεργεῖαι καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας.

Συνεργασία μετ' Ἐπιστημονικῶν καὶ Κλαδικῶν Συλλόγων: Βασιζόμενον τὸ Δ.Σ. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιτυχίας διὰ τῆς συνενώσεως ὄλων τῶν δυναμῶν τοῦ κλάδου καὶ τῆς ἀπολύτου συμπνοίας μεταξὺ τούτων, συνειργάσθη μετὰ πνεύματος κατανόησεως καὶ συνέσφιξε τοὺς δεσμούς του μετὰ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν καὶ κλαδικῶν συλλόγων ὡς καὶ τῶν συγγενῶν τοιούτων.

Μετὰ τοῦ Σ.Χ.Β. ἡ συνεργασία ὑπῆρξεν στενωτάτη. Τόσον ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν συλλογικῶν συμβάσεων καὶ τοῦ Ν. 3518, ὅσον καὶ ἐπὶ ἄλλων γενικωτέρων ἢ εἰδικῶν θεμάτων ἡ ἀλληλοβοήθεια ὑπῆρξεν ἀποδοτικῆ, διὰ τῶν γενομένων δὲ κοινῶν ἐκδηλώσεων ἢ σύμφιξις τῶν σχέσεων ὑπῆρξεν ἔτι μεγαλυτέρα.

Μετὰ τοῦ Σ.Χ.Β.Μ. τὸ Δ.Σ. ἐπίσης ἐπανειλημμένως συνειργάσθη, ἐπὶ τοῦ βιοχημικοῦ δὲ θέματος αἱ προσπάθειαι ὑπῆρξαν συνεχεῖς καὶ ἐπίμονοι. Ἐπὶ τοῦ τόσον ἀκανθώδους τούτου θέματος κατόπιν τῶν πιεστικῶν ἐνεργειῶν τῶν δύο Συμβουλίων ὡς καὶ τῆς Ε.Ε. τοῦ Συνεδρίου εἶναι χαρακτηριστικόν ὅτι ἐπὶ τέλους ἠγαγκάσθη τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας νὰ ἐκφράσῃ ἐπισημῶς τὰς ἀπόψεις του δι' ὧν ἀναγνωρίζει τὴν ὑπαρξίν θέματος βιοχημικῶν. Ἦδη κατόπιν τῶν ἀνοικειῶν ἐκφράσεων τῆς Μικροβιολογικῆς Ἐταιρείας διὰ τοὺς Χημικοὺς, τὸ Δ.Σ. συνεκάλεσε κοινὴν σύσκεψιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ. μετὰ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ.Χ.Β.Μ. καὶ τῆς Ε.Ε. τοῦ Συνεδρίου πρὸς κοινὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τούτου.

Μετὰ τοῦ Συλλόγου Οἰνολόγων, τὸ Συμβούλιον ἐπίσης συνειργάσθη στενωδῶς, ὑπεστήριξε δὲ δι' ἐνεργειῶν του τὸ πρὸς διαιτίας κατατεθὲν ὑπόμνημα εἰς τὸ Ὑπουργ. Γεωργίας πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀφορώντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνολόγου. Τὸ Συμβούλιον ὑπεστήριξε ὡσαύτως δι' ὑπομνήματος καὶ παραστάσεώς του, αἰτήσιν τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων Χημικῶν περὶ ματαίωσεως τῆς φημολογουμένης συγχωνεύσεως τοῦ Τ.Ε.Α.Χ. εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τῶν τοπικῶν συλλόγων ἡ συνεργασία ὑπῆρξεν καρποφόρος. Δὲν θὰ πρέπει νὰ περᾶσῃ ἀπαρατήρητον τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην στενὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης καὶ μετὰ τοῦ συλλόγου Χημικῶν Βιομ. Β. Ἑλλάδος ὀφείλεται μέγα μέρος τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Συχνὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Συλλό-

γου Χημικών Χανίων Κρήτης ως και τῶν ἄλλων τοπικῶν Συλλόγων, γενικώτερον δὲ τὸ Συμβούλιον συνέστησε τὴν σύστασιν τοιούτων τοπικῶν Συλλόγων ὅπου ὑπάρχει σχετικὴ πυκνότης Χημικῶν.

Ἄλλὰ καὶ εἰς γενικώτερας φύσεως ζητήματα ἐπισημονικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ τὸ συμβούλιον ἐζήτησεν τὴν συνεργασίαν καὶ μετὰ τῶν ξένων ἀλλὰ συγγενῶν Ὀργανώσεων.

Μετὰ τοῦ Τ.Ε. ἡ κοινὴ πορεία εἰς θέματα ἀφορῶντα τοὺς Χημικοὺς ὁποθενδήποτε προερχομένους καὶ εὐρύτερον τοὺς τεχνικοὺς συνεχίσθη ἀπρόσκοπτος. Ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ τούτου δέον νὰ τονισθῇ ἡ συμβολὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Τ.Ε. εἰς τὴν ὑπογραφήν τῶν συμβάσεων.

Μετὰ τῆς Ἐνώσεως Φυσικῶν τὸ Συμβούλιον ἠλθεν πολλακίς εἰς ἔμμεσον ἐπαφὴν ἤδη δὲ συνεφωνήθη κοινὴ σύσκεψις τῶν δύο συμβουλίων, πρὸς κοινὴν συμφωνίαν καὶ περαιτέρω συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ.

Δὲν ὠρῶδησεν ὅμως τὸ Δ.Σ. ἀπὸ τοῦ νὰ τηρήσῃ σθεναρὰν στάσιν ἔναντι ἄλλων συλλόγων, οἵτινες ἀντιεπισημονικῶς ἐνεργοῦντες, προσεπάθησαν νὰ καταπατήσουν κεκτημένα δικαιώματα τοῦ Χημικοῦ κόσμου, ὅπως ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Κώδικος, τῆς Βιοχημείας ἢ τῆς ἀναμίξεως τῶν Γεωπόνων εἰς καθαρῶς Χημικὰ ἔργα.

Κοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις: Παραλλήλως πρὸς τὰς κυρίας ἐργασίας τῆς Ἐνώσεως δὲν παρελήφθησαν καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις, αἵτινες διπλοῦν ἀποτελέσματα εἶχον. Γνωρίζομεν ὅλοι πλέον ὅτι ἡ ἀρχικὴ οἰκονομικὴ βῆσις τοῦ Β'. Πανελ. Χημ. Συνεδρίου ὑπῆρξεν ὁ περυσινὸς χορὸς τῶν χημικῶν καὶ εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ προετοιμαζομένου ἐφετεινοῦ χοροῦ θὰ διατεθοῦν καὶ διὰ τὸ διεθνὲς Συνέδριον.

Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ καθαρῶς κοινωνικῆς ἀπόψεως τόσον οἱ χοροὶ ὅσον καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἐτεῖ χορευτικὰ τεῖα ὑπῆρξαν ἀπαραίτητα. Ἐνεφανίσθη ὁ Χημικὸς Κόσμος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινῶν καὶ μάλιστα λίαν ἐπιτυχῶς. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι οἱ Χημικοὶ ὄχι μόνον ἔδωσαν τὸ παρὸν εἰς αὐτὰς τὰς ἐκδηλώσεις ἀλλὰ τὰς ἐνίσχυσαν καὶ τὰς ἐβοήθησαν μὲ κάθε τρόπον.

Συνέδρια: Τὸ Συμβούλιον αἰσθάνεται συγκίνησιν διότι διεξερχόμενον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῆς τελευταίας διετίας, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρῃ μετὰ ξὺ αὐτῶν δύο ὄντως ἀποδεδειγμένας ἐπιτυχίας τοῦ Χημικοῦ κόσμου, ἦτοι τὴν σύγκλησιν τοῦ Β'. Πανελ. Χημ. Συνεδρίου καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκλήσεως τοῦ XXX Διεθνoῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Τὸ Β'. Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον συνήλθεν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ὑπῆρξεν ἄξιον παρατηρήσεως. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ, ἢ Ἐπιστημονικὴ του Ἐπιτροπῆ, οἱ Θεσσαλονικεῖς συνάδελφοι, οἱ συνάδελφοι ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἔδωσαν ὅτι ἠδυνήθησαν εἴτε οἰκονομικῶς ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἢ περισσεύματος αὐτῶν, εἴτε πνευματικῶς διὰ τῆς προσφορᾶς πρωτοτύπων ἐργασιῶν, εἴτε διὰ τῆς καταναλώσεως ἐνεργείας καὶ χρόνου, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν αἰσθανόμεθα ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Πρόεδρον τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου καὶ νῦν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ Καθηγητὴν κ. Γ. Βάρβογλην καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του πάντας τοὺς συμβαλλόντας εἰς ταύτην.

Τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξαν ἀξιόλογα. Ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς συνεκεντρώθη πλοῦσιον ὕλικόν εἰς 50 περίπου πρωτοτύπους ἐργασίας. Διὰ τῶν τεχνικοοικονομικῆς φύσεως ὁμιλιῶν ἐτονίσθη ἡ ἰδιάζουσα θέσις τοῦ Χημικοῦ εἰς τὴν πρόδον τοῦ Ἐθνoῦ, ἢ συμβολὴ τούτου εἰς τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας καὶ ἐχαράχθησαν νέαι γραμμαὶ διὰ τὴν οἰκονομικοτεχνικὴν τῆς ἀνάπτυξιν. Τὰ ἐπαγγελματικὰ μας προβλήματα συνεκεντρώθησαν

καὶ προεβλήθησαν ὄχι ἀνεξαρτήτως τῆς ζωῆς τοῦ Ἐθνoῦ ἀλλὰ ἐν συνδυασμῷ πάντοτε μὲ τὴν ὀρθολογιστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, τῶν Χημικῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς ἐρεῦνης ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου δὲν εἶναι δυνάτον ἀκόμη νὰ καθωρισθοῦν. Μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσαν τὴν ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος νὰ στηριχθῇ κατὰ ἕνα μεγάλο ποσοστὸν εἰς τοὺς Χημικοὺς, καὶ νὰ δώσουν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ χρησιμοποιοῦντο οὗτοι ὡς βασικὰ στελέχη εἰς τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Χώρας. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου ἐργάζεται ὁμοῦ μετὰ τῆς Ε.Ε.Χ. διὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁπωσδήποτε, ὅσον καὶ ἂν εἶναι δύσκολον τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιώξεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀπαιτήσεων, καὶ αὐτὴ ἔστω μόνον ἢ συγκέντρωσις δυνάμεων εἰς δεκάδας ἐπιτροπῶν καὶ ἢ συγκεκριμενοποίησις καὶ προβολὴ τῶν αἰτημάτων ἀποτελεῖ σαφῆ ἐπιτυχίαν τοῦ Χημικοῦ κόσμου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χημείας τὸ συγκληθησόμενον ἐν Ἀθήναις τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμβριον, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀναλογιζόμεθα τώρα μετὰ δέους τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς συγκλήσεώς του. Διότι τόσον τὸ μέγεθος τῶν ἐργασιῶν τῆς προπαρασκευῆς του, ὅσον καὶ τὸ ὕψος τῶν δαπανῶν προϋπελογίζοντο τεράστια. Μὲ τὴν πάροδον ὅμως τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὴν μέχρι τοῦδε ἔκβασιν τῶν προεργασιῶν του προοιονίζεται λαμπρὰ ἢ ἐπιτυχία αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα τοιαύτης ἀξίας Συνέδριον συνέρχεται ἐν Ἑλλάδι, θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες Χημικοὶ, καθ' ὅλα ἰσάξιοι πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς συναδέλφους των, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἰκανοποιήσεως, ἦν αἰσθάνονται ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν των, θὰ ἔχουν τὴν χαρὰν νὰ ἴδουν εἰς τὴν πατρίδα των συνεργαζόμενοι μετ' αὐτῶν ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸν κοινὸν καὶ ἄνευ ὀρίων δρόμον τῆς ἐπιστήμης, χημικοὺς ἐκ πάσης γωνίας τῆς γῆς.

Ἄλλὰ τὰ κύρια ὠφέλη θὰ προκύψουν ἀφ' ἐνὸς διὰ τὴν βιομηχανίαν μας, ἢ ὁποία θὰ ἔχη τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπαφῆς μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν καὶ ἐταιρειῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῆς παρακολουθήσεως ἐκ τοῦ σύνεργου τῆς ἐξελιξεως τῆς ἐπιστημονικῆς τεχνικῆς καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸ Κράτος, ἐκ τῆς εισόδου ὑπὲρ χιλίων ἐπιστημόνων καὶ ἀντιπροσωπειῶν ἐξ ὅλης τῆς Ὑδρογειοῦ καὶ γενικώτερον ἐκ τῆς Διεθνoῦς Ἐπιστημονικῆς ἀξίας γεγονότος.

Ἡ ζέσις μετὰ τῆς ὁποίας πλῆθος ἀξιοτίμων συναδέλφων ἐνεργεῖ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, τὰ ὀνόματα τῶν Προέδρων τῶν δύο Ἐπιτροπῶν ἦτοι τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Λεωνίδα Ζέρβα εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀντωνίου Δεληγιάννη εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐγκρίτων συναδέλφων, τῶν μετεχόντων εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς, ἢ πρόσκλησις δι' ἐπιστημονικὰς διαλέξεις ἐξ (6) Διεθνoῦς φήμης διασημοτήτων τοῦ Ἐπιστημονικοῦ κόσμου καὶ τὸ ὄλον ἐν αὐξανόμενον ἐνδιαφέρον τοῦ Βιομηχανικοῦ καὶ Κρατικοῦ παράγοντος, ἐγγυᾶται διὰ τὴν αἴγλην τοῦ Συνεδρίου τούτου.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς χημικὸς θὰ ἀρνηθῇ εἰς ἑαυτὸν τὴν χαρὰν νὰ προσφέρῃ ὅ,τι δύναται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου, νὰ μετάρχη εἰς ἐν Διεθνoῦς ἀξίας γεγονός καὶ νὰ προσπορισθῇ τὰ ὠφέλη πού θὰ προκύψουν ἐκ τούτου.

Αὐτὰ κύριοι συνάδελφοι ἦσαν τὰ κατὰ τὴν διαρροῦσαν διετίαν σπουδαιότερα γεγονότα. Τὸ Δ.Σ. ἐκθέτων ταῦτα καὶ ἑαυτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν κρίσιν πιστεύει ὅτι ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅλων τῶν συνα-

δέλφων, δηλούν ότι τα έπιτευχθέντα πολλοστημόριον μόνον του συνόλου των δυναμένων να έπιτευχθούν αποτελεϊ.

Βεβαίως ο χημικός κόσμος συνεχίζει την σταθεράν του άνοδον προς την ήθικην και ύλικήν του έπιβράβειυσιν και προς το όφελος της χώρας. 'Η άνοδος αύτη όμως είναι πλήρης μεταπτώσεων προκαλουσών πλείστας δσας άπογοητεύσεις και ίκανοποιήσεις διαδεχομένας άλλήλας. Τοιοῦτος ύπήρξεν και ο βίος του Συμβουλίου κατά την διετίαν ταύτην. Έναλλασσόμεναι ίκανοποιήσεις και πικρία πάντοτε όμως πιστις στηριζομένη εις τας ύπο λανθάνουσας κατάστασιν εύρισκομένας δυνάμεις του κλάδου, τας όποιας προσεπάθησεν να ένεργοποιήση. 'Η ένεργοποίησης αύτη όμως δέν κατορθώθη ύφ' ήμων ειμή μόνον εις βαθμόν απέχοντα πολύ από τον βαθμόν εις τον όποιον δύναται να φθάση.

'Ηδη το Δ.Σ. καταθέτον την έντολήν και άπερχόμενον, εύχεται εις τον κλάδον την συνέχισιν των προσπαθειών προς δικαίωσιν των οίτημάτων του και την έπαύξισιν της πίστεώς του εις την δικαίωσιν αύτην. Ευχαριστεϊ όλους τους συναδέλφους διά την βοήθειαν, ήν του παρέσχον είτε δια της ένεργου συμπαραστάσεώς των, είτε δια της οιασδήποτε μορφής κριτικής των και εύχεται εις την νέαν διοίκησιν μεγαλυτέραν δύναμιν και τύχην.

'Εν συνεχεία έδόθη ο λόγος εις τον κ. Κ. Μπέζαν, Γραμματέα της Δ.Ε. των Χημικών Χρονικών, όστις άναγινώσκει έπίσην την έκθεσιν της Διοικ. Έπιτροπής του περιοδικου «Χημικά Χρονικά», έχουσα οῦτω:

Κύριοι Συνάδελφοι,

'Η κατά τον παρελθόντα Μάτον ύπό την παρούσαν σύνθεσιν της συγκροτηθείσα Δ.Ε. του περιοδικου είναι λογικόν να εύθύνεται και να λογοδοτήση δια το από του Μαΐου διαρρευσαν διάστημα.

'Ο άπολογισμός της θα είναι σύντομος και θα αναφέρεται άφ' ενός μόν εις τας καταβληθείσας προσπάθειας ή έπιτευχθείσας, κατά την γνώμην της, βελτιώσεις, άφ' έτέρου δε εις γενικάς σκέψεις ως προς το μέλλον του περιοδικου.

'Εκ των βασικωτέρων μελημάτων της έπιτροπής ήτο και είναι ή αντί πάσης θυσίας τακτική κατά μήνα έκδοσις του περιοδικου. 'Ως προς το σημείον αυτό, χάρις και εις την ύπό του Δ. Σ. της Ένώσεως έπιδειχθείσαν κατανόησιν, ή Έπιτροπή κατόρθωσε έστω και με κάποια χρονική άσυνέπειαν να έκδώση άπαντα τα προβλεπόμενα τεύχη του περιοδικου, έλπίζει δε ότι ή έκδοσις του θα συνεχισθ ή έξ ίσου κανονική και εις το μέλλον.

'Η έπιτροπή ως έκ του τρόπου της συγκροτήσεώς της, πολύ δε περισσότερον προς το συμφέρον του περιοδικου, ένόμισε ότι θα ώφειλε να έφαρμογή κατά το δυνατόν το καταστατικόν του περιοδικου. Έπομένως μία διάρθρωσις της ύλης ως αύτη έμφανίζεται εις τα έκτοτε κυκλοφορήσαντα τεύχη, έκριθη έπιβεβλημένη. 'Υπενθυμίζομεν άπλως ότι το πρώτον τμήμα του περιοδικου είναι έκ του καταστατικου άποκλειστικώς άφιερωμένον εις πρωτοτύπους εργασίας, άρθρα, έπισκοπήσεις και νέα άυστηρώς έπιστημονικου ή τεχνικοοικονομικου περιεχομένου. 'Η έπιτροπή έχει την γνώμην, ότι πρέπει όχι μόνον να διαφυλαχθ ή ο άυστηρώς έπιστημονικοτεχνικός χαρακτήρ του τμήματος τούτου, αλλά και ή στάθμη του πρέπει συνεχώς να άνέρχεται με τάσιν έξιςώσεως προς τα άνάλογα διεθνώς άνεγνωρισμένα έπιστημονικά περιοδικά. 'Η έπιτροπή κατέβαλε και καταβάλλει, έντός των ύφισταμένων συνθηκών, έντονον προς την κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαν.

Πρός τοῦτο άπεφάσισε την συνεχή δημοσίευσιν δια του περιοδικου όδηγιών προς τους συνεργάτας του περιοδικου, με σκοπόν την όμοιόμορφον και μάλλον έξυπηρετικήν δια τους άναγνώστας και το περιοδικόν, τακτοποίησην της ύλης. Προσπάθεια έπίσης κατεβλήθη εις την όμοιόμορφον άπόδοσιν των βιβλιο-

γραφικών αναφορών ως και την χρήσιν των συμβόλων φυσικων μεγεθών, δια της δημοσιεύσεως έπιτομής έκ των πλέον έν χρήσει εις τους μάλλον ένδιαφέροντας το περιοδικόν κλάδους.

Δέν χρειάζεται να τονισθ ή δυσχέρεια έκ της μη ή άσαφούς άποδόσεως εις την έλληνικήν, έπιστημονικων και τεχνικων όρων. 'Ο αντίκτυπος ταύτης είναι δια το περιοδικόν καταφανής. 'Η έπιτροπή απέφασισε να αντιμετώπιση, έστω και έκ των ένόντων το όρολογικόν τοῦτο θέμα δια της μονίμου καθιερώσεως όρολογικής στήλης. 'Η πρόθυμος συνεργασία των συναδέλφων με την στήλην ταύτην ίσως ύποβοηθήση το δεῦ τοῦτο πρόβλημα.

'Η έπιτροπή, άν και δέν αντιμετώπισε δεῦ θέμα ύλης, έν τούτοις θα πρέπει να δηλώση ότι δέν ύπ ήρξε έπάρκεια ιδιαιτέρως επί πρωτοτύπων έργασιών.

Εις το σημείον αυτό ή έπιτροπή πιστεύει ότι αί άνακοινώσεις έργασιών εις Πανελλήνια Χημικά Συνέδρια πρέπει, με την προβλεπομένην διαδικασίαν, να δημοσιεύεται δια των τακτικων τευχων του περιοδικου.

Προσπάθεια κατεβλήθη και καταβάλλεται δια την εύυτέραν κυκλοφορίαν του περιοδικου και εις άλλας χώρας, καθώς και άνταλλαγής τούτου με ξένα περιοδικά προς όφελος της βιβλιοθήκης της Ένώσεως.

Τέλος κατεβλήθησαν προσπάθειαι βελτιώσεως της όλης έμφανίσεως του περιοδικου. Δέν νομίζομεν όμως ότι επί των λεπτομερειών αυτών πρέπει να άσασχοληθ ή Συνέλευσις.

'Ο σύντομος αυτός άπολογισμός της δραστηριότητος της έπιτροπής δέν είναι δυνατόν οῦτε πρέπει να ίκανοποιήση την Συνέλευσιν.

'Η έπιτροπή ειλικρινώς έπιθυμεί να βοηθήση την Συνέλευσιν εις άσκησιν άποδοτικου έλέγχου και προς την κατεύθυνσιν ταύτην θα σάς άπασχολήση επ' όλίγων.

Κύριοι Συνάδελφοι.

Την παρούσαν έπιτροπήν, αλλά ως μας έπιτραπή ή γενίκευσις, και την οίανδήποτε έπιτροπήν, μοιραίως άπασχολεί το πρωταρχικόν θέμα, ή αντί πάσης θυσίας κανονική έκδοσις του περιοδικου. Το αντί πάσης θυσίας περικλείει πρόβλημα οικονομικόν και θέμα έξευρέσεως έπαρκους και ίκανοποιητικής ύλης.

'Η έκδοσις του περιοδικου δέν είναι δυνατόν να βασίζεται επί προβλεπομένων εισπράξεων. Είναι, νομίζομεν, άκατανόητον το καθεστώς της έκ των ύστερων εισπράξεως των προς το περιοδικόν συνδρομών μας. Είναι αδύνατον έπιτροπή να στήριξη σχέδια και προγραμματισμόν όταν δέν γνωρίζη πόσα χρήματα διαθέτει. 'Επί πλέον τα μέχρι τουδε πραγματοποιηθέντα έσοδα δέν είναι καθόλου ένθαρρυντικά και δέν δύναται να στηρίζονται έλπιδες βελτιώσεως του περιοδικου. Πρέπει το πρόβλημα τοῦτο να το αντιμετώπιση ή Συνέλευσις δίδουσα άμέσους και πρακτικάς λύσεις άν πιστεύη εις την χρησιμότητα του περιοδικου. Πιστεύοντες ότι ή βελτιώσις του περιοδικου και έφικτή αλλά και ζωτικότητας σημασίας είναι, καλοῦμεν την Συνέλευσιν να θεοπίση μέτρα οικονομικής ένισχύσεως τούτου. Είναι καιρός να καθιερωθ ή έκ των προτέρων καταβολή των συνδρομών, με ρήτραν, ως εις όλα τα περιοδικά ίσχύει, την διακοπήν της άποστολής του. Έπιπροσθέτως είμεθα ύπέρ μικρῶς έστω αύξήσεως της ίσχυούσης συνδρομής. Σοβαρά προσπάθεια πρέπει να καταβληθ ή προς οικονομικήν ένίσχυσιν του περιοδικου και έκ των βιομηχανιών. Αί διαφημίσεις έπίσης είναι δυνατόν να δημιουργήσουν μόνιμον και σοβαρόν οικονομικόν στήριγμα του περιοδικου. Παράλληλος και συναφασμένη προς την προσπάθειαν οικονομικής έξυγιάνσεως του περιοδικου

είναι και η μελέτη της γενικωτέρας διαρθρώσεως του περιοδικού.

Τὰ «Χημικά Χρονικά» μοναδικόν σχεδόν ἐν Ἑλλάδι περιοδικόν Χημείας, καθαρῶς και ἐφηρμοσμένης, εἶναι φυσικόν νὰ ἀπασχολῆται και νὰ ἐνδιαφέρεται μὲ προβλήματα και ὕλην ἀρκετὰ πολύμορφον. Εἶναι ἐπομένως λογικόν και ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς νὰ καλύπτῃ κατὰ τὸ δυνατόν ἅπαντας ἢ ἔστω τοὺς κυριωτέρους κλάδους δραστηριότητος τοῦ περιοδικού.

Ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὑπευθύνους συντάκτας τῶν κυριωτέρων κλάδων Χημείας, πρέπει δὲ νὰ διευρυνθῇ και νὰ διαρθρωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρουσῶν ἀναγκῶν τοῦ περιοδικού.

Τὸ θέμα πάντως εἶναι ἀρκετὰ πολύπλοκον και δὲν νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολῆσῃ τὴν συνέλευσιν μὲ ἰδικὰς τῆς γνώμας. Ἐύρισκει σκοπιμώτερον νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν συνέλευσιν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τοῦ ὅλου προβλήματος τοῦ περιοδικού και ὑποβολὴν σχετικῶν πορίσματος εἰς προσεχῆ συνέλευσιν, συγκαλουμένην πρὸς τοῦτο. Πάντως τὸ θέμα τοῦ περιοδικού πρέπει νὰ χαρακτηρηθῇ ὡς κατεπεῖγον.

Προχωροῦντες ἔτι περισσότερον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συσχετίσωμεν τὸ θέμα τοῦ περιοδικού μὲ τὸ τῆς βιβλιοθηκῆς τῆς Ἑνώσεως. Καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι νομιζόμεν καιρὸς νὰ ἀντιμετωπισθῇ μονιμώτερον και πρακτικώτερον.

Κύριοι Συνάδελφοι

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ «Χημικά Χρονικά» συνέβαλον και συμβάλλουν σοβαρῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν και τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κλάδου μας. Δὲν ὑπάρχει ἐπίσης ἀμφιβολία ὅτι αἱ δυνατότητες τοῦ περιοδικού εἶναι ἀπεριόριστοι ἀρκεῖ νὰ τύχῃ τῆς δεούσης ἐξ ὅλων ἡμῶν συμπαραστάσεως. Ἰκανοποιητικὴ λύσις τῶν ἀπασχολούτων τοῦτο προβλημάτων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ κατὰλληλον βάσειν περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς ἐκδοτικῆς προσπάθειας τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως. Εἶναι νομιζόμεν περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης προσπάθειας λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐλλείψεως, εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μονογραφῶν ἐπὶ ὅλων ἐνδιαφερόντων θεμάτων.

Ἡ συμβολὴ μας και ἡ χρησιμότης μας ὡς ἐπιστημονικῶν και τεχνικῶν κλάδου ἀσφαλῶς δὲν ἀμφισβητεῖται παρ' οὐδενός. Ἴσως ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς μας νὰ ἀποτελῇ θέμα συζητήσιμον. Ἡμεῖς διαβλέπομεν εἰς τὸ περιοδικόν ἐν ἄριστον μέσον ἐπιβολῆς, ἀρκεῖ νὰ φέρωμεν τοῦτο προηγουμένως εἰς τὸ ἐπίπεδον ποῦ πρέπει και ποῦ ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ τὸ φέρωμεν.

Ἀσκήσατε δριμύτατον ἔστω ἀλλὰ σύντομον ἔλεγχον τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀφιερῶσατε ὅμως περισσότερον χρόνον πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεων διὰ τὴν καλύτεραν ἀντιμετώπισιν τοῦ μέλλοντος τοῦ περιοδικού.

Τέλος δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν Ταμίαν κ. Α. Κοντορράβδην διὰ τὸν οικονομικὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1956 τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ. και τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, ὅστις ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1957 τῆς Ἑνώσεως και τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, οἱ ὅποιοι λεπτομερῶς δημοσιεύονται εἰς τὸ τεῦχος μηνὸς Ἰανουαρίου τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Συνέλευσις εἰσερχομένη εἰς τὰ ἕτερα θέματα τῆς ἡμερησίας Διατάξεως καθορίζει ὡς ἡμέραν Ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ., τοῦ πρωτοβαθμίου και δευτεροβαθμίου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικού «Χημικά Χρονικά» και ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 31ην Μαρτίου ἐ.ἔ. και ἡμέραν Κυριακὴν. Ἐκλέγεται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ.:

1) Ἀνδρέαν Λεμπέσην 2) Δημήτριον Καρατζιάν 3) Σωτήριον Μπακόλαν και 4) Κὰ Μαρίαν Προβατῆν,

ὡς τακτικῶν μελῶν και τῆς Διδος Βούκρα Σοφίας και Θεόδ. Ἀργυρίου ὡς ἀναπληρωματικῶν τοιούτων.

Ἐἶτα δίδεται ὁ λόγος εἰς διαφόρους ἑμιλητὰς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ. και τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν τὰ Πρακτικά τῶν ὁποίων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Τέλος ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὰ κάτωθι ψηφίσματα:

1) Διὰ τὴν συνεχιζομένην καταδυνάστευσιν τῆς Κύπρου ἵνα σταλῇ πρὸς τὰς ὁμοειδεῖς ὀργανώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1957

διαμαρτύρεται ἐν τὸν ὡς

Διὰ τὴν συνεχιζομένην καταδυνάστευσιν τῆς Ἑλληνικωτάτης Μαρτυρικῆς Κύπρου, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατακτητῶν ἐξαπολουμένην, ἀνηκούστου βαρβαρότητος, νεοφασιστικὴν τρομοκρατίαν, διὰ τὰς ὑπὸ τὴν ἀνοχὴν και προτροπὴν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς ὑπὸ τῶν Βανδάλων Τούρκων γενομένης πυρπολήσεως, φόνους, βιασμούς και βεβηλώσεις ἐκκλησιῶν και διὰ τὴν καταπάτησιν τοῦ καισαυτατικοῦ Χάρτου τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου και τῶν ἀρχῶν τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Ψ η φ ί ζ ε ι

Διὰ τὴν ἀμεσον ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου και διὰ τὴν εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Κ α λ ε ἰ δ ε

Τὰς ἐπιστημονικὰς ὀργανώσεις τῆς ὕψιλλου και σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον εἰς συμπαραστάσιν πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν ἰερῶν ἰδανικῶν τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζομένην Κύπρον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως
ΑΓΗΣ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

2) Διὰ τὴν μελετουμένην κατάργησιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν Χημικῶν, ἵνα ἐπιδοθῇ εἰς τὴν Α.Ε. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως και Ὑπουργεῖα: Οἰκονομικῶν, Συντονισμοῦ, Ἐργασίας, Ἐμπορίου και Βιομηχανίας.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Α' Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἀκούσασα τὰ διαδιδόμενα περὶ συγχωνεύσεως τῶν ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως Ταμείων εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

ψ η φ ί ζ ε ι ἐ ν μ ῖ α φ ω ν ῆ

1) ὅτι τὸ μέτρον τῆς φημολογουμένης συγχωνεύσεως τῶν ταμείων ἐπικουρ ἀσφαλίσεως πρὸς τὸ Ι.Κ.Α., ἔχοντα ἕτερον προορισμὸν, εἶναι ἀσκοπον, ἀμελέτητον και ἐπιζήμιον διὰ τοὺς ἐργαζομένους.

2) ὅτι ἡ συγχώνευσιν τοῦ Τ.Ε.Α.Χ. πρὸς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμὸν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος και ἀπαράδεκτος διὰ τοὺς εἰς τὴν βιομηχανίας μοχθοῦντας χημικούς.

3) ὅτι τὸ Τ.Ε.Α.Χ. ἀσφαλίζον κατ' ἐξάερισιν πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα ταμεῖα κυρίας και ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ἀποκλειστικῶς ἐπιστήμονας χρῆζει ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἰδίας μερίμνης, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα τῶν χημικῶν τῆς Χώρας και οὐσιαστικῶς τὴν κυρίαν ἀσφάλισιν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν χημικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1957
Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως

ΑΓΗΣ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνακοίνωσις τῆς Ε.Ε. τοῦ Β'.Π.Χ.Σ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6 (Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου) Τεύχος τοῦ «Δελτίου τῆς Ἑλληνικῆς Μικροβιολογικῆς καὶ Ὑγιεινολογικῆς Ἑταιρείας» ἐδημοσιεύθη τὸ κατωτέρω ἔγγραφο τὸ ὑποβλήθην ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας εἰς τὸ Τμήμα Ἱατρειῶν καὶ Ἔργαστηρίων τοῦ Ι.Κ.Α.

Τὸ ἔγγραφο τοῦτο ὑπεβλήθη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ πρὸς τὴν Ὑγιεινολογικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπομνήματος τῆς Ε.Ε. τοῦ Β'.Π.Χ.Σ. τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ θέμα τῶν Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος καὶ δημοσιευθέντος ἤδη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 11 τοῦ 1956 τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Πρὸς
τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων
Ὑγιεινολογικὸς Κλάδος
Διεύθυνσιν: Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως
Τμήμα: Ἱατρειῶν—Ἐργαστηρίων
Ἐνταῦθα

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 103.555 ἀπὸ 4/12/1956 ὑμετέρου ἔγγραφου, δι' οὗ διεβιβράσθη ἡμῖν ὑπόμνημα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β'. Π.Χ.Σ. τοῦ ἑλληνικοῦ Συνεδρίου, ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι κατόπιν ἐκτενοῦς συζητήσεως, γενομένης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Δεκεμβρίου 1956 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Μικροβιολογικῇ Ἑταιρείᾳ, ἀπεφασίσθησαν τὰ κάτωθι:

Τὸ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν κ.κ. Χημικῶν ἀναπτυσσόμενον αἴτημα εἶναι εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τελείως ἀπαράδεκτον καὶ ἐπιστημονικῶς ἀπορριπτέον, διότι αἰτεῖται ἢ ἀνάθεσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐξασκήσεως ἐιδικότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἔχουσι καὶ οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσωσι, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ Κλάδου ἀνήκοντος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν καθόλου Ἱατρικὴν Ἐπιστήμην.

Ἰδού δὲ οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ Βιολογικὴ Χημεία ἀποτελεῖ κλάδον τῆς Ἱατρικῆς καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῆται εἰμὴ μόνον παρ' ἱατρῶν, οἵτινες πλὴν τῆς γενικῆς εἰς τὴν Ἱατρικὴν μορφώσεως, εἰδικεύονται καὶ εἰς τὴν Μικροβιολογίαν καὶ Βιοχημείαν:

1) Οἱ ἱατροὶ πλὴν τῶν ἄλλων μαθημάτων κατὰ τὰ φοιτητικὰ τῶν ἔτη διδάσκονται, ἐξασκοῦνται καὶ ἐξετάζονται εἰς τὴν Γενικὴν Χημείαν, Ἀνόργανον καὶ Ὄργανικὴν, εἰς τὴν ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀνάλυσιν καὶ εἰς τὴν Φυσικοχημείαν.

2) Οἱ ἱατροὶ εἶναι οἱ μόνοι ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος τῶν σπουδῶν τῶν διδάσκονται, ἐξασκοῦνται καὶ ἐξετάζονται εἰς τὴν Βιολογικὴν Χημείαν.

3) Πλὴν δὲ τοῦ ἐιδικοῦ μαθήματος τῆς Βιολογικῆς Χημείας οἱ ἱατροὶ καὶ καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν τῶν διδάσκονται Βιοχημείαν ἐν συνερτήσει καὶ πρὸς ἄλλα μαθήματα, ὡς εἶναι ἡ Φυσιολογία, ἡ Φαρμακολογία, ἡ Παθολογικὴ Φυσιολογία, ἡ Μικροβιολογία, ἡ Ὑγιεινὴ, ἡ Εἰδικὴ Νοσολογία, ἡ Παιδιατρικὴ, ἡ Παθολογικὴ Κλινικὴ, ἡ Ἱατροδικαστικὴ καὶ ἄλλα.

4) Τὸ πτυχίον τῆς Ἱατρικῆς ἀποκτᾶται κατόπιν ἑπταετοῦς τοῦλάχιστον φοιτήσεως, διότι καθίσταται ἀνέφικτος ἡ ἀποπεράτωσις τῶν σπουδῶν εἰς ἕξ ἔτη, ὡς προβλέπεται, λόγῳ τοῦ ὄγκου τῆς ὕλης καὶ τῆς λίαν ἐπιπόνου σπουδῆς ἐπὶ πτωμάτων, ἐπὶ ἀσθενῶν καὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπιτυχοῦς πρακτικῆς ἐξασκήσεως εἰς τοὺς διαφόρους Κλάδους τῆς Ἱατρικῆς.

5) Πλὴν τῶν ἀσκήσεων, μεταξύ τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς Ἱατρικῆς εἶναι καὶ ὅλοι οἱ Κλάδοι τῆς Χημείας (Ἀνόργανος—Ὄργανικὴ—Ἀναλυτικὴ—Φυσικοχημεία) καὶ εἰδικώτερον ἡ Βιολογικὴ Χημεία.

6) Μετὰ τὸ πτυχίον τῆς Ἱατρικῆς πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐιδικότητος, ἥτις ἐπιτρέπει τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐξάσκησιν τῆς Μικροβιολογίας καὶ Βιοχημείας, ὑποχρεοῦνται οἱ ἱατροὶ νὰ παρακολοθῶσι καὶ ἐξασκοῦνται ἐπὶ τριετίαν εἰς εἰδικὰ Ἱατρικὰ Ἐργαστήρια τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων μεγάλων Νοσοκομείων. Ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη ἐκπαιδεύονται οὕτω εἰδικῶς εἰς τὴν Μικροβιολογίαν καὶ Βιοχημείαν θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς καὶ ἐν συναρτήσει πάντοτε πρὸς τὴν καθόλου Ἱατρικὴν ἐπιστήμην, ἐφ' ὅσον διδάσκονται καὶ ἐξασκοῦνται εἰς Κλάδους ἀφορώντας εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ θεραπείαν νόσων, προσβαλλουσῶν τοὺς ἀνθρώπους.

7) Πρέπει νὰ γίνῃ καταληπτόν, ὅτι μόνον εἰς ἐπιστήμονα, ὅστις γνωρίζει γενικῶς τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ καὶ τὰς ἐπερχομένας αὐτῷ διαταραχὰς κατὰ τὰς διαφόρους νοσηρὰς καταστάσεις, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ, ὅπως ἐξασκῆ τὴν ἐιδικότητα τῆς Μικροβιολογίας καὶ Βιοχημείας, διότι μόνον οὗτος δύναται νὰ σκεφθῆ ἐπιστημονικῶς καὶ νὰ ἀντιληφθῆ ἐπακριβῶς τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργαστηριακῶν μεθόδων καὶ ἀναλύσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν ἐιδικότητα ταύτην.

8) Ἡ ἐιδικότης αὕτη δὲν ἀποσκοπεῖ ἀπλῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐμπειρικῶς ὀρισμένων ἀναλύσεων, τὰς ὁποίας ἄλλως τε εἶναι δυνατόν νὰ ἐκμάθῃ πρακτικῶς καὶ κατώτερον βοθητικῶν ὑγειονομικῶν προσώπων, ὡς εἰδικοί νοσοκόμοι τοῦ Ἐργαστηρίου, ἀλλ' ἀποτελεῖ Κλάδον ἐπιστημονικῶν ἐξαρτώμενον ἀπολύτως καὶ συνδεδεμένον ἀρρήκτως πρὸς τὴν καθόλου Ἱατρικὴν ἐπιστήμην, κατὰ συνέπειαν δυνάμενον μόνον παρ' ἱατρῶν νὰ ἐξασκηθῆ.

9) Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνησθῆ, ὅτι διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν ἱατρικαὶ ἀναλύσεις μικροβιολογικαὶ ἢ βιοχημικαὶ ἐπιβάλλεται ἡ λήψις αἵματος, ἡ λήψις πύου, ἡ λήψις μυελοῦ ἐκ τοῦ στέρνου, ἡ λήψις ἐγκεφαλονωτιαίου ὕγρου, ἡ λήψις τῶν οὐρῶν ἀσήπτως ἐκ τῆς κύστεως, ἡ λήψις γαστρικοῦ ὕγρου καὶ λοιπῶν ἐκκριμάτων, ἥτοι ἀπαιτοῦνται καθαρῶς ἱατρικαὶ ἐπεμβάσεις ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, οἵτινες μόνον παρ' ἱατρῶν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτελῶνται, ἐνῶ τοῦτο ἀπαγορεύεται ἀπολύτως οὐ μόνον εἰς τοὺς χημικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἄλλον μὴ ἱατρὸν.

10) Πλὴν δὲ τούτων πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἀσθενοῦς, εἰς ὃν αἰτεῖται παρὰ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἡ ἐκτέλεσις ἱατρικῆς ἀναλύσεως, πρόκειται περὶ ἱατρικοῦ συμβουλίου, ἥτοι περὶ στενῆς συνεργασίας μεταξύ θεράποντος ἱατροῦ καὶ ἐργαστηριακοῦ ἱατροῦ, πρὸς συνεννόησιν ἐπιστημονικὴν, ἐμπίπτουσας εἰς τὸ πεδίον τῆς καθόλου Ἱατρικῆς καὶ ἀποβλέπουσας εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν πασχόντων. Μόνον οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀκριβὴς διάγνωσις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐνδεικνυομένης θεραπείας. Ὅπως κάθε θεράπων ἱατρὸς πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἱατρικῶν ἀναλύσεων, οὕτω καὶ κάθε ἐργαστηριακὸς ἱατρὸς, ὅστις μόνον εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐκτελῆ τὰς ἀπαιτούμενας ἐργαστηριακὰς μεθόδους, τὰς ἐφαρμοζόμενας εἰς τὴν Ἱατρικὴν, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰς δι' ἕκαστον ἀσθενῆ ἀπαιτούμενας ἀναλύσεις καὶ νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως τὰ ἀνευρισκόμενα ἀποτελέσματα καὶ νὰ τὰ συζητῆ ἐπιστημονικῶς μετὰ τοῦ συναδέλφου τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

11) Πρέπει νὰ τονισθῆ, ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, ὡς ἄλλωστε καὶ κάθε ἐπιστήμη, χρησιμοποιεῖ τὴν Φυσικὴν, τὴν Βιολογικὴν Χημείαν, τὴν γενικὴν Μικροβιολογίαν, τὴν Ἀκτινολογίαν κλπ. ὡς βοηθητικούς Κλάδους ἀλλὰ πάντοτε ὅμως ἐν συναρτήσει πρὸς

τὴν καθόλου ἱατρικὴν καὶ πρὸ παντὸς πρὸς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν.

12) Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ὅφ' ἃς αἰτεῖται ἡ ἀναγνώρισις εἰς τοὺς χημικοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἱατρικῶν τούτων ἀναλύσεων, δύναται τις νὰ διερωτηθῆ διὰ τὴν νὰ μὴ ὑποβληθῆ παρόμοιον αἴτημα παρὰ τῶν Φυσικῶν, λαμβανομένου ὅφ' ὅψιν, ὅτι τὰ χρησιμοποιούμενα τὴν σήμερον εἰς τὰ ἱατρικὰ Ἔργαστήρια ὄργανα, ὡς τὸ Μικροσκόπιον, τὸ Ἡλεκτρονικὸν Μικροσκόπιον, τὸ Φασματοσκόπιον τὸ Ἡλεκτροφωτόμετρον, τὸ Διαθλασίμετρον καὶ τόσα ἄλλα ἐπιστημονικὰ ὄργανα καὶ σκευὴ ἐπιβάλλουν καὶ γνώσεις Φυσικῆς.

Πλὴν δὲ τούτων θὰ ἦτο ὑπὸ τὰ αὐτὰς προϋποθέσεις δυνατόν νὰ ἐκφρασθῆ ἡ γνώμη, ὅτι τὴν Ἀκτινοδιαγνωστικὴν καὶ Ἀκτινοθεραπευτικὴν θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν τὴν ἐξασκῶν οἱ ἀκτινολόγοι ἱατροί, ἀλλὰ οἱ πτυχιούχοι τῆς Φυσικῆς, εἰς οὓς θὰ ἀνήκε καὶ ὁ Ἐγκεφαλογράφος, ὡς καὶ ὁ ἠλεκτροκαρδιογράφος καὶ τόσα ἄλλα μηχανήματα, χρησιμοποιούμενα εἰς διαφόρους Κλάδους τῆς ἱατρικῆς, ὡς τὴν Καρδιολογίαν, τὴν Ψυχιατρικὴν κλπ.

Ὅθεν νομίζομεν, ὅτι βάσει τῶν ἐκτεθέντων τὸ ἐν λόγῳ αἴτημα τῶν χημικῶν εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον, ὡς ἀντιεπιστημονικὸν καὶ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Ἡ Ἑλληνικὴ Μικροβιολογικὴ καὶ Ὑγιεινολογικὴ Ἐταιρεία εἶναι εὐτυχῆς καὶ εὐχαριστεῖ Ὑμᾶς ἰδιαιτέρως, διότι θὰ γίνεται ἀφορμὴ νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως τετῆ τέρμα παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας εἰς τὴν γενομένην ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐξασκήσεως κλάδου ἀνήκοντος ἀπολύτως εἰς τὴν καθόλου ἱατρικὴν παρ' ἄλλων μὴ ἱατρῶν, καθ' ὅσον τοῦτο δέον νὰ ὑπαχθῆ καθαρῶς εἰς τὰς περὶ ἀγυρτείας διατάξεις.

Μόνον εἰς ἱατροὺς ἀνήκει ἡ ἐξάσκησις ἐπαγγέλματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν διαγνωστικῶν ἐξετάσεων πρὸς σωτηρίαν ἀσθενῶν, καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὅπως ἐπιλύσωσι τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι μόνον αἱ ἀρμοδίαι Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους, ἦτοι τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὸ Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον πρὸς οὓς ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία ἀπεφάσισε νὰ ἀποτανηθῆ ὅπως τετῆ τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς διὰ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθείσης ἀνοχῆς παρὰ τῶν Μικροβιολόγων καὶ Βιοχημικῶν ἱατρῶν, τείνει νὰ λάβῃ ἐπικινδύνους διαστάσεις.

Ἡ βιολογικὴ χημεία εἶναι Κλάδος ἐπιστημονικῶς ἱατρικὸς καὶ καλλιεργεῖται καὶ προάγεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου μόνον παρ' ἱατρῶν. Τὸ ἐὰν ὀρισμένοι χημικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σπουδάσει τὴν ἱατρικὴν, ἢ ἱατροὶ οἵτινες ἔχουν σπουδάσει καὶ χημείαν ἐργάζονται εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ταῦτα πεδία τῆς ἱατρικῆς, τοῦτο εἶναι ἐντελῶς ἄλλο ζήτημα.

Τὸ αἴτημα τῶν κ.κ. Χημικῶν, ὡς τίθεται εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον, διότι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προβληθῆ παρόμοιον καὶ παρὰ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῶν ἐργαστηρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν μάλιστα ὀρισμένοι, οἱ ὁποῖοι κατόπιν μακροχρονίου ἐργασίας ἐμπειρικῶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀντιδράσεις ταύτας, ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως δὲν ἀποτελεῖ δικαιολογίαν, ὅτι δύναται εἰς αὐτοὺς νὰ ἀναγνωρισθῆ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως Κλάδου τῆς ἱατρικῆς.

Ἡ εὐθύνη, καὶ ἐπομένως ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ καθόλου κατεύθυνσις καὶ ἐξάσκησις τοῦ κλάδου τούτου ἀνήκει μόνον εἰς χεῖρας τῶν ἱατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε ἐδημιούργησαν καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ Μικροβιολόγου—Βιοχημικοῦ ἱατροῦ.

Τελικῶς δὲ ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ νὰ αἰτεῖται παρὰ τῶν κ.κ. Χημικῶν ὅπως τοῖς ἀναγνωρισθῆ ἡ εἰδικότης καὶ ἡ ἐξάσκησις τῆς Βιοχημείας, ἀποδεικνύει, ὅτι οὗτοι λησμονοῦσιν, ὅτι ἀπὸ

τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἔλλειπει ἡ Βιοχημεία, διότι ταύτην μόνον οἱ ἱατροὶ διδάσκονται καὶ μόνον οὗτοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῶσι.

Οἱ κ.κ. Χημικοὶ μετὰ τετραετῆ μόνον φοίτησιν πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου ἔχουν ἀρκετὰ πεδία δράσεως ἐπιτρέποντα εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐξάσκησιν εἰς κλάδους βιομηχανικοὺς καὶ τόσους ἄλλους λὼν ἐπικερβεῖς.

Τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν κ.κ. Χημικῶν ἀναφερόμενα καὶ καθαπτόμενα τῆς ἀξίας καὶ τοῦ κύρους τῶν εἰδικῶν ἱατρῶν δὲν χρῆζον ἀπαντήσεως καθ' ὅσον ἐκ τούτων οὐδὲν ἄλλο προκύπτει εἰμὴ μόνον ἡ ἀπόδειξις, ὅτι πρόκειται περὶ ἀγνοίας, δικαιολογημένης ἄλλωστε, ἐφ' ὅσον ὑπαισέρονται εἰς πεδία ἐπιστημονικὰ τελείως ἄγνωστα δι' αὐτοὺς.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς κ.κ. Χημικοὺς νὰ ἀντιληφθῶσι, ὅτι ἡ εἰδικότης αὕτη ἀνήκει, βάσει τῶν ἐκτεθέντων, μόνον εἰς ἱατροὺς. Οὗτοι ὑποβάλλονται εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰ ξέροδα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς ἱατρικῆς κατόπιν ἑπταετοῦς φοιτήσεως, ἥτις μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας γίνεται διὰ τοὺς ἄρρενας δεκαετῆς, μόνον διὰ τοὺς ἱατροὺς μεταξὺ ὄλων τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν τῆς Χώρας μας. Πλὴν δὲ τούτου μετὰ ταῦτα κατόπιν ἀσκήσεως καὶ εἰδικεύσεως ἐπιτρεῖται καὶ ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς ἐξετάσεις, ὡς ἐπιβάλλεται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς νομοθεσίας τῆς Χώρας μας, ἀποκτῶσι τὴν εἰδικότητα Μικροβιολόγου—Βιοχημικοῦ ἱατροῦ. Ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀσκήσωσι τὴν εἰδικότητα ταύτην οἱ κ.κ. Χημικοὶ δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀποκτήσωσι καὶ τὰ προσόντα ταῦτα τῶν ἐργαστηριακῶν ἱατρῶν.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν ἡμετέραν προσοχὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Μικροβιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι βάσει τῶν ἐκτεθέντων ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ βάσει τῆς ἰσχυροῦσης Νομοθεσίας, οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν ἱατρῶν κέκτηται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Μικροβιολογικῆς καὶ Ὑγιεινολογικῆς Ἐταιρείας

Κ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ

Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Ε.Ε. τοῦ Β'. Π.Χ.Σ. καὶ ἡ Ε.Ε.Χ. ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συλλόγου Χημ. Βιολόγων ἐθεώρησαν ὑποχρέωσίν των νὰ ἐπανέλθουν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ν' ἀπευθύνουν πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον συγχρόνως ἐκοινοποιήθη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας, ὡς καὶ πρὸς τὴν Μικροβιολογικὴν καὶ Ὑγιεινολογικὴν Ἐταιρείαν διὰ νὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ Περιοδικὸν τῆς:

Πρὸς

τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐν τ α ὐ θ α

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν δι' ὑπομνήματός των πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α., ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως εἰς τὸν νέον κανονισμὸν τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος, προβλεφθῆ, κατὰ τὰ διεθνή πρότυπα καὶ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν μεγάλων μας Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἡ ἀδικαιολογητῶς καθυστερήσασα ἴδρυσις αὐτοτελῶν Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων παραλλήλως λειτουργούντων

πρός τὰ Μικροβιολογικά καὶ ἐπιδρωμένων διὰ Βιοχημικῶν.

Διότι, ἡ τεραστία ἀνάπτυξις τῆς Βιολογικῆς Χημείας καὶ ἡ ἀνάλογος αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς διαγνωστικῆς σημασίας τῶν ζητούμενων βιοχημικῶν ἐξετάσεων ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν διαρκῶς ἐξελισσομένην ἀναλυτικὴν καὶ ἐν γένει ἐργαστηριακὴν τεχνικὴν, ἐπέβαλον διεθνῶς ἀπὸ δεκαετηρίδων ἤδη τὴν ἐνεργόν, ὑπεύθυνον καὶ ἰσότιμον συμμετοχὴν τοῦ βιοχημικοῦ εἰς τὴν βιολογικὴν ἔρευναν καὶ πράξιν.

Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἐνωρὶς κατενόησαν τὰ μεγάλα μας Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα (Θεραπευτήριον Εὐαγγελισμός, Νοσοκομεῖον Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ), τὰ ὁποῖα ἀπὸ 25ετίας καὶ πλέον χρησιμοποιοῦν χημικοὺς διὰ τὴν ἐπιδρωσίων τῶν αὐτοτελῶν Βιοχημικῶν τῶν Ἐργαστηρίων.

Ἐκτοτε, ἄλλο περισσότερο καὶ ἄλλο ὀλιγώτερον, τὰ λοιπὰ Νοσηλευτικὰ μας Ἰδρύματα προσαρμύζονται εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτὴν ἀπαιτήσιν τῆς συγχρόνου ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς τὴν ὑπαγορευομένην ὑπὸ τῆς ταχυτάτης ἐξελιξέως τῆς Βιολογικῆς Χημείας.

Τεραστία ὑπῆρξεν ἡ μέχρι σήμερον συμβολὴ τῶν Χημικῶν τῶν Νοσηλευτικῶν μας Ἰδρυμάτων εἰς τὸν Τομέα τῆς Διαγνωστικῆς καὶ τῆς Θεραπευτικῆς. Ἐφηρμοσάν οὗτοι τὰς φυσικοχημικὰς καὶ χημικὰς μικρομεθόδους, τὰς ὁποίας οἱ μέχρι τότε ἀσχολούμενοι μὲ τὸ Κλινικὸν Ἐργαστήριον Ἴατροὶ δὲν εἶχον τολμήσει νὰ ἐγκαινιάσουν, ἀντεκατέστησαν τὰς παλαιὰς μεθόδους ἢ ἐτροποποίησαν ἄλλας ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν γένει προσήρμοσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προσαρμύζουν τὴν λειτουργίαν τῶν ἐργαστηρίων τῶν πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐξελιξέως τῆς ἀναλυτικῆς τεχνικῆς.

Ἄφ' ἐτέρου λόγῳ τῆς πλήρους ἐποπτείας τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐκάστης μεθόδου χωρουσῶν ἀντιδράσεων ἐξασφαλίσουν τὸν περιορισμὸν τῆς πιθανότητος τοῦ σφάλματος σχεδὸν εἰς τὸ μηδέν.

Τοῦτο ἠδραίωσε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Κλινικῶν Ἴατρῶν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου, ἐπὶ τῶν ὁποίων (ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰ κλινικὰ τῶν εἰρήματα) στηρίζουν τὴν διάγνωσιν τῶν.

Ἐπίσης οἱ βιοχημικοὶ τῶν Νοσηλευτικῶν μας Ἰδρυμάτων ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκάστοτε βιοχημικῶν προβλημάτων καὶ ἐν γένει προώθησαν τὴν βιολογικὴν ἔρευναν καὶ εἰς τὴν Χώραν μας σημαντικῶς.

Πολύτιμοι τέλος συνεργάται ἀπεδείχθησαν καὶ διὰ τὰ Μικροβιολογικά Ἐργαστήρια.

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανελέθωμεν σήμερον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διότι εἰς σχετικὸν ἐρώτημα τοῦ Τμήματος Ἰατρῶν καὶ Ἐργαστηρίων τοῦ Ι.Κ.Α., ἀπήντησεν ἡ «Ἑλληνικὴ Μικροβιολογικὴ Ἐταιρεία» δι' ἐνὸς ἐγγράφου ἐστερημένου ἐπιστημονικοῦ ἡθους καὶ προκαλοῦντος μελαγχολικὰς σκέψεις εἰς ὅσους πιστεύουν ὅτι οἱ (κατὰ τεκμήριον τουλάχιστον) ἀνήκοντες εἰς τὴν πνευματικῶς ἡγέτιδα τάξιν ὀφείλουσαν νὰ αἰρῶνται ὑπεράνω τῶν ἐπαγγελματικῶν ὑπολογισμῶν.

Ἄν καὶ κατ' ἀρχὴν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐνοήσωμεν διατὶ ἐν Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων ὡς ἡ Μικροβιολογικὴ Ἐταιρεία θὰ εἶχεν ἄρμοδιωτέραν γνώμην καὶ ὄχι ἄλλα Ἐπιστημονικὰ Σύνολα (ὅπως π.χ. οἱ Ἴατρικαὶ καὶ Φυσικομαθηματικαὶ Σχολαὶ τῶν Πανεπιστημίων μας, τὸ Ἀνώτατον Ὑγιεινομικὸν Συμβούλιον, ἡ Βιολογικὴ Ἐταιρεία κ.λ.π.) ἐν τούτοις θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ δεχθῶμεν τὴν συζήτησιν μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ διαφωτίσωμεν τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθυνώμεθα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ὡς ἐπιβίωσις τοῦ ἀπωτέρου Παρελθόντος ἐπεκράτησεν κατὰ τὴν εἰδίκευσιν εἰς τὴν Μικροβιολογίαν νὰ παρέχονται καὶ πρακτικαὶ γνώσεις ἐκτελέσεως τῶν συνήθων βιοχημικῶν ἀναλύσεων.

Τοῦτο χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς παρωχημένης ἐκείνης ἐποχῆς καθ' ἣν περιορισμέναι εἰς ἀριθμὸν καὶ ἀπλᾶ εἰς ἐκτέλεσιν ἦσαν αἱ ζητούμεναι βιοχημικαὶ ἐξετάσεις.

Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τὸ μέτρον τοῦτο ὑπῆγορεύθη ὑπὸ τῆς τότε ἀνάγκης τῆς ἐκ τῶν ἐνότων ἐξοικονομήσεως τῶν πραγμάτων.

Πλὴν ὅμως ἡ Ἴατρικὴ Μικροβιολογία καὶ ἡ Βιολογικὴ Χημεία εἶναι Κλάδοι δύο τελείως διαφορετικῶν Ἐπιστημῶν.

Πρὸ πολλοῦ δέ, ἔχομεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικῶς χαώδη ἐποχὴν (εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπιζητεῖ νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ ἡ Μικροβιολογικὴ Ἐταιρεία) καθ' ἣν τὸ αὐτὸ ἄτομον κατηύθυνε τὰς γνωστικὰς του λειτουργίας εἰς πλείονας τομεῖς τοῦ ἐπιστητοῦ. Σήμερον λόγῳ τῆς τεραστίας ἀναπτύξεως τῶν θετικῶν γνώσεων τουλάχιστον ὁ μέσος τύπος τοῦ ἐπιστήμονος ὁσονδήποτε καλὸς καὶ ἂν εἶναι ἀδυνατεῖ νὰ τεθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δύο ἐπιστημῶν χωρὶς νὰ προδίδῃ ἀμφοτέρως.

Ὁμοίως εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῶν ἱατρικῶν Σπουδῶν (ὅπως συμβαίνει, ἄλλως τε, καὶ κατὰ τὴν σπουδὴν πάσης θετικῆς Ἐπιστήμης) παρέχονται στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεμελιώδους Ἐπιστήμης τῆς Χημείας, ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κυρίων μαθημάτων.

Τοῦτο εἶναι φυσικὸν ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἐπιστημονικὸς Κλάδος στηρίζεται ἐπὶ εὐρυτέρου ὑποβάθρου βοηθητικῶν γνώσεων καὶ ἐξ ἄλλων Ἐπιστημῶν.

Προδίδει ὅμως ἑλλειψιν ἐπιστημονικῆς σοφορότητος ἡ ἀποψὶς τῆς Μικροβιολογικῆς Ἐταιρείας καθ' ἣν αἱ βοηθητικαὶ αὐταὶ γνώσεις Χημείας ἀποτελοῦν ἐπαρκῆ δικαιολογίαν ἐξασκήσεως μιᾶς κατ' ἐξοχὴν χημικῆς εἰδικότητος.

Ὅπως ὁ Χημικὸς δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι εἶναι Μαθηματικὸς ἢ Βοτανικὸς ἐπειδὴ διδάσκειαι Ἀνώτερα Μαθηματικὰ καὶ Βοτανικὴν οὕτω καὶ ὁ Ἴατρος δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι εἶναι Χημικὸς ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του ἀπέκτησεν ἀποσπασματικὰς γνώσεις Χημείας.

Διότι ἡ Χημεία, ὅπως κάθε Ἐπιστήμη, εἶναι ἐνιαία καὶ ἀδιαίρετος καὶ μόνον ὅστις κατέχει αὐτὴν εἰς βάθος καὶ εἰς πλάτος ὡς ὄργανικὸν σύνολον δύναται νὰ εἰδικευθῆ εἰς ἕνα τομέα αὐτῆς (ἐν προκειμένῳ εἰς τὴν Βιολογικὴν Χημείαν) ἀκριβῶς ὅπως δύναται νὰ γίνῃ Χειρουργός, ὅστις κατέχει ὡς ὄργανικὸν σύνολον τὴν Ἴατρικὴν.

Δι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ τόσα Συγγράμματα Βιολογικῆς Χημείας (Ματθαιοπούλου, Παναγοπούλου, Ζαρίφη κ.λ.π.) ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Χώραν μας ὑπὸ Χημικῶν (ἀποτελοῦντα πολὺτιμα βοηθήματα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας) ἐνῶ ὁ ὑπογράφων τὸ ἔγγραφο τῆς Μικροβιολογικῆς Ἐταιρείας Πρόεδρος αὐτῆς καὶ Καθηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας καὶ (κατὰ τεκμήριον τουλάχιστον) ἐπιστημονικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς κορυφαῖος τῶν Μικροβιολόγων δὲν ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσὴν Βιοχημικοῦ Συγγράμματος. Ὅπως, ἄλλως τε, οὔτε καὶ ὁ προκάτοχός του ἢ ἄλλως τις ἐκ τῶν Μικροβιολόγων Ἰατρῶν.

Τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν ἐφόσον τὸ ἀντίθετον ὅ ἀπετέλει ἀσυγχώρητον, δι' ἕνα Ἐπιστήμονα καὶ διὰ τὴν ἐποχὴν μας, ἐρασιτεχνισμὸν.

Διότι ἡ Βιολογικὴ Χημεία εἶναι Κλάδος τῆς Χημείας ἀποβλέπων ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ἀνίχνευσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν εἰς τὰ βιολογικὰ ὑλικά εὐρισκομένων ἀνοργάνων καὶ ὄργανικων οὐσιῶν ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν ἐντὸς τῶν ζώντων ὄργανισμῶν ἢ τμημάτων αὐτῶν ἐπιτελουμένων Χημικῶν Φαινομένων.

Ὅτι συνιστᾷ τὴν Θεωρίαν καὶ τὴν Ἐργαστηριακὴν Τεχνικὴν τῆς Βιολογικῆς Χημείας ἀποτελεῖ τμήμα μόνον τῆς Θεωρίας καὶ τῆς Ἐργαστηριακῆς Τεχνικῆς τῆς Χημείας.

Συνεπῶς ἡ δημιουργικὴ ἀπασχόλησις εἰς τὸν Τομέα τῆς Βιολογικῆς Χημείας προϋποθέτει τὴν συστηματικὴν σπουδὴν τῆς Θεμελειώδους Χημικῆς Ἐπιστήμης, ἣτις ἔχει ὡς κύριον ἀντικείμενον τὸν μηχανισμόν τῶν Χημικῶν Φαινομένων.

Πράγματι δὲ οἱ Χημικοὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Σπουδῶν τῶν ἐκτὸς τῆς συστηματικῆς θεωρητικῆς τῶν ἐκπαιδύσεως ἐπὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν Χημικῶν Φαινομένων, ἐπιδίδονται εἰς μακροχρόνιους ἀσκήσεις ἐπὶ φυσικοχημικῶν, χημικῶν καὶ μικροχημικῶν μεθόδων καὶ μετρήσεων.

Ἡ συστηματικὴ αὕτη θεωρητικὴ καὶ ἐργαστηριακὴ παιδεία ἀποβλέπει βασικῶς εἰς τὴν δημιουργίαν, ἐπιτέλους, ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν Χημικὴν Συνειδήσιν.

Ἀκοιβῶς δὲ δι' αὐτὸ τὸ τελευταῖον οἱ Χημικοὶ θεωροῦνται ὡς οἱ μόνοι εἰδικοί, διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν τῶν πάσης φύσεως Χημικῶν Ἐργαστηρίων,

Ἐν τούτοις ἡμεῖς δὲν ἀποδίδουμε τὸν τίτλον τοῦ Βιοχημικοῦ εἰς κάθε Χημικόν ἐστηρημένον πείρας περὶ τὰ βιολογικὰ θέματα.

Τοῦτο προκύπτει καὶ ἐκ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ Β'. Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐκ τῶν Προτάσεων τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ ὡς διατυποῦνται εἰς τὸ πρὸς Σὸν Ὑπουργεῖον Προνοίας σχετικὸν ὑπόμνημα.

Ἀποτελεῖ δὲ παρήγορον γεγονός τὸ ὅτι σημαντικὸς εἶναι σήμερον καὶ εἰς τὴν χώραν μας ὁ ἀριθμὸς τῶν (νέων κυρίως) Χημικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιδίδονται ἐντατικῶς εἰς τὴν βιοχημικὴν πράξιν, μελέτην καὶ ἔρευναν.

Τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς Χώρας μας. Ὅχι μόνον διότι τὸ ἔν κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ Νοσηλευτικά μας Ἰδρύματα προσαρμόζονται ὅλο καὶ περισσότερο εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς, ἀλλὰ καὶ διότι αὐξάνεται συνεχῶς ὁ ἀριθμὸς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκόμη ἐργαστηρίων εἰς τὰ ὁποῖα συνεργάζονται ὁρμονικώτατα καὶ ἀποδοτικώτατα Ἴατροὶ καὶ Χημικοὶ ἐπ' ὀφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Τοῦτο ἄλλως τε εἶναι φυσικὸν ἐφ' ὅσον ἡ τεραστία ἀνάπτυξις τῆς Βιολογικῆς Ἐπιστήμης ἐπιβάλλει τὴν συνεργασίαν ὄχι μόνον Ἰατρῶν καὶ Χημικῶν ἀλλὰ καὶ ἐπιστημόνων ἄλλων Κλάδων ὅπως π.χ. Φυσικῶν τῶν ὁποίων τὴν συμβολὴν σπεύδει ν' ἀποκλείσῃ τὸ μικρόπισσον ἔγγραφον τῆς ἀπληροφορητοῦ καὶ εἰς τοῦτο Μικροβιολογικῆς Ἐταιρείας συγγενότας ἀσυγγνώστως τὴν γνώσιν χρήσεως ὀργάνων πρὸς τὴν γνώσιν μιᾶς ἐπιστήμης.

Διότι ἡ εἴσοδος τῶν Φυσικῶν εἰς τὰ Νοσηλευτικά Ἰδρύματα καὶ τὰ Διαγνωστικά Κέντρα ἔχει ἐπιτελεσθεῖ ἤδη λόγῳ τῆς συνεχῶς ἐπεκτεινομένης χρήσεως τῶν ἰσοτόπων εἰς τὴν διαγνωστικὴν καὶ τὴν θεραπευτικὴν.

Ἐχει δὲ κατοχυρωθεῖ τοῦτο καὶ διὰ Νόμου.

Ἀλλὰ μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσωμεν πλέον τὴν Μικροβιολογικὴν Ἐταιρείαν, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς ἄλλους ὅτι ἀντιεπιστημονικὴ καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγείαν εἶναι ἡ ἐκτέλεσις Χημικῶν ἀναλύσεων ὑπὸ Χημικῶν.

Ὑποστηρίζει δὲ τοῦτο μὲ ἀναλόγου σοβαρότητος ἐπιχειρήματα λησμονοῦσα συγχρόνως ὅτι ἐπὶ τέλους πρωταρχικὴν σημασίαν διὰ τὴν διάγνωσιν ἔχει ἡ ἀκρίβεια καὶ τὸ ἀδιάβλητον τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ ὄχι τὸ ἐπὶ ἐσφαλμένου τυχόν ἀποτελέσματος στηριζόμενον ἱατρικὸν συμβούλιον μεταξύ Κλινικοῦ καὶ Μικροβιολόγου διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πασχόντων ἢ ἄλλα ἤχηρὰ παρόμοια τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸ θλιβερόν ἔγγραφον τῆς.

Μὴ πεῖθουσα ὁμως ἑαυτὴν ἐκτρέπεται εἰς ὑβρεῖς καὶ ἀπειλάς.

Ἐπισημαίνοντες ὡς ἀνησυχητικὸν σύμπτωμα

καταπτώσεως τὰς ἐξ ἐπαγγελματικῶν λόγων ἐξάλλους ἀντιδράσεις ἐνὸς Ἐπιστημονικοῦ Σωματείου (ὁμοίας, καθ' ὅλα, πρὸς τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἀγαθῶν λεμβούχων τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς κατὰ τῆς κατασκευῆς προβλήτος διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν πλοίων) ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς μας διατυπώσεως.

Εἶναι ἀσυγχώρητος διὰ τὸ Ι.Κ.Α. (τὸν τεράστιον αὐτὸν ὄργανισμόν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ ὕλεια τῶν ἐργαζομένων) τυχὸν ἐμμονὴ εἰς τακτικὴν τελειῶς ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς τὰς ὑπαγορευόμενας ὑπὸ τῆς ταχυτάτης ἐξελίξεως τῆς Βιολογικῆς Χημείας.

Ὡς ἐπιστήμονες θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν μας νὰ καταγγείλωμεν πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Ὅπως ὑποχρέωσιν μας θεωροῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ζητοῦμεν τὴν στενωτέραν συνεργασίαν καὶ ἀλληλοσυμπλήρωσιν Χημικῶν καὶ Ἰατρῶν καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν βιοχημικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὴν βιολογικὴν ἔρευναν διὰ τὴν πρόδον τῆς Ἐπιστήμης καὶ εἰς τὸν Τόπον μας καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Μετὰ τιμῆς

Διὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν
τοῦ Β' Πανελληνίου
Χημ. Συνεδρίου
Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Ἐνωσιν
Ἑλλήνων Χημικῶν
Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΝΕΥΡΟΣ

Πρὸς τὴν Ε.Ε. τοῦ Β' Π.Χ.Σ. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Σ/οῦ Ὑπουργεῖου Προνοίας τὸ κάτωθι ἔγγραφον
Ἄρθ. Πρωτ. Φ.Β. 334/56. 1—2—57

Ἀπαντῶντες εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 π.ε. ὑμέτερον ὑπόμνημα, σχετικῶς μὲ τὴν ἀπάλειψιν ἐκ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν φαρμακευτικοῦ κώδικος τῶν διατάξεων ἐκεῖνων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν θίγονται τὰ συμφέροντα τῆς τάξεως τῶν Χημικῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἀνωτέρου αἰτήματος ὑμῶν, μόνον δι' ἰδιαίτερου νομοθετήματος θὰ ἦτο δυνατὴ, δοθέντος, ὅτι τὸ ἐν λόγω σχέδιον τοῦ νέου φαρμακευτικοῦ κώδικος καθιέρωσθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ εἰδικοῦ Νόμου 2050/52 ἡ κύρωσις τοῦ δέ, ὡς κώδικος, δύναται νὰ γίνῃ ἐν τῷ συνόλω του κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ἡ ἢ ἀπορριφθῇ ἐν τῷ συνόλω του, οὐδεμίαν τροποποίησιν ἐπιτρεπομένης.

Πάντως αἱ προτάσεις ὑμῶν θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀποτελέσωσι ἀντικείμενον μελέτης διὰ μελλοντικὴν τυχόν τροποποίησιν τῶν διατάξεων τούτων τοῦ κώδικος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΘ. ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ

Ἡ Ε.Ε. ἐθεώρησε ὑποχρέωσιν τῆς νὰ ἐπανέλθῃ διὰ τοῦ κατωτέρω ἔγγραφου τῆς, ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος τοῦ Φαρμ. Κώδικος, τὸ ὁποῖον εἶναι γενικωτέρας σημασίας καὶ δὲν περιορίζεται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τάξεως ἐπιστημόνων ὡς κακῶς διατυπῶνται τοῦτο εἰς τὸ προαναφερθὲν ἔγγραφον τοῦ Σ/τοῦ Ὑπουργεῖου Προνοίας.

Πρὸς τὸ Σ/ὸν

Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ. Β. 334/56 ἔγγραφου Ὑμῶν τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν Φαρμακευτικὸν Κώδικα, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς :

Τόσον ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ὅσον καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν ὡς ἐκπροσωποῦσαι τοὺς Χημικούς

είς τούς όποιους σχεδόν αποκλειστικώς όφείλεται ή έπιστημονική άνδρωσις τής Φαρμακευτικής μας Βιομηχανίας και έπί τών όποιών σχεδόν αποκλειστικώς στηρίζεται σήμερα αυτή, δι' έπανειλημμένων παραστάσεων των και ύπομνημάτων των απέδειξαν ότι ή ύπό του Φαρμ. Κώδικος έπιχειρουμένη ούσιαστική άπομάκρυνσις τών Χημικών έξ αυτής θα έσήμαινε τήν έπιστημονικήν ύποχώρησιν του έξόχως σημαντικού τούτου Κλάδου τής Χημικής μας Βιομηχανίας.

Η σοβαρότης του ώς άνω έπισημανθέντος κινδύνου άποδεικνύεται και έκ τής έν προκειμένω παρεμβάσεως του Σ/ού Υπουργείου Βιομηχανίας εύρεθέντος άπολύτως συμφώνου πρός τας άπόψεις μας αυτάς.

Παρά ταύτα όμως διαπιστώνομεν μετά λύπης μας ότι μέσω νομικών προφάσεων έπιδώκεται ή όπωσδήποτε προβλήσις του έν λόγω Φαρμ. Κώδικος του άκρως διαβλητού τόνου διά τόν τρόπον συντάξεώς του όσον και διά τόν άντιεπιστημονικόν και άντιορθολογικόν πνεύμα, τόν όποιον τόν διέπει.

Δι' αυτό είμεθα ύποχρεωμένοι να διεκρινεύσωμεν και πάλιν τήν πλήρη άντίθεσιν του Χημικού Κόσμου τής Ελλάδος πρός τόν περιεχόμενον του Κώδικος αυτού.

Όπως ύποχρέωσιν μας θεωρούμεν να τονίσωμεν ότι πολυ περισσότερον σήμερα έπιβάλλεται ή γόνιμος άλληλοσυμπλήρωσις Χημικών και Φαρμακοποιών διά τήν όρθολογικήν όργάνωσιν τής Φαρμακευτικής μας Βιομηχανίας, δια τήν έντατικήν καλλιέργειαν του πνεύματος έρεύνης έν αυτή και διά τήν περαιτέρω άνάπτυξιν τών προύποθέσεων τής εϊς Βιομηχανικήν κλίμακα πρωτογενούς παραγωγής Χημικοφαρμακευτικών προϊόντων έν τή Χώρα μας έπί τώ τέλει τής άναμετρήσεως τής Βιομηχανίας μας πρός τός Χημικοφαρμακευτικός Βιομηχανίας τών τεχνικώς προηγμένων Χωρών. Πράγματι δέ σήμερα είναι εύοϊκαί αί συνθήκαι διά τήν προώθησιν τής Φαρμακευτικής μας Βιομηχανίας πρός τόν άνώτερον έπίπεδον τής Χημικής Συνθέσεως και εύρύταται προοπτικά διανοίγονται ίδίως λόγω τής προβλεπόμενης λειτουργίας του διύλιστηρίου πετρελαίου και τής έπιστημονικής αξιοποιήσεως τών προϊόντων αυτού.

Όστε άκόμη και εις τήν άπίθανον περίπτωσιν καθ' ήν δά τής μέχρις σήμερα Νομοθεσίας μας δέν θα προεβλέπετο τούτο, σήμερα θ' άπετέλη έπιτακτικήν άνάγκην διά τήν Φαρμακευτικήν μας Βιομηχανίαν ή είσοδος τών Χημικών έντός αυτής.

Συνεπώς ή διά του ύπό ψήφισιν Φαρμακευτικού Κώδικος έπιχειρουμένη κατάργησις τής ύφισταμένης Νομοθεσίας μας (τής παγίας καθιερούσης τήν ύπαρξιν Χημικών και Φαρμακοποιών έν τή Φαρμακευτική Βιομηχανία) άποτελεί άσυγχώρητον όπισθοδρόμησιν.

Τούτο προδίδει τόν πνεύμα, τόν όποιον έπεκράτησε κατά τήν διάρκειαν τών έν κρυπτῶ έργασιών τής μονοπλεύρου Συντακτικής Έπιτροπής του Κώδικος και παρέχει τόν μέτρον τής ποιότητος και τής αξίας του έπιτελεσθέντος έργου.

Φρονούμεν συνεπώς ότι ή μόνη όρθή και έθνικώς συμφέρουσα λύσις θα ήτο ή σύστασις νέας πληρεστέρας και άντιπροσωπευτικώτερας Συντακτικής Έπιτροπής, ίκανής έντός συντόμου χρόνου να έπιδοθῆ εις τήν κριτικήν έπεξεργασίαν του ύλικού του Κώδικος και εις τήν άναθεώρησιν τών διαβλητῶν του σημείων συμφώνως πρός τας άπαιτήσεις τής Έπιστήμης και πρός τας ύπαγορεύσεις του έθνικού συμφέροντος.

Πάσα άλλη λύσις θα ήτο έπιζημία διά τήν Χώραν μας.

Μετά τιμής

Η Ε.Ε. του Β'. Π.Χ. Σ.

Η Ε.Ε. του Β'. Π.Χ.Σ. και μετά τήν έπίδοσιν πρός τόν Σ/τόν Υπουργείον Έργασίας σχετικού ύπομνήματος της του δημοσιευθέντος εις τόν ύπ' αριθμ. 1-57 τεύχος τών Χημικών Χρονικών, έπεσκέφθη έκ νέου τόν ώς άνω Υπουργείον. Κατά τήν έπίσκεψιν της αυτῆν έπραγματοποίησεν έπαφάς με τας άρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου τας έπιφορτισμένας με τά έπί μέρους θέματα τά θυγόμενα εις τόν προαναφερθέν ύπόμνημά της, παρουσία και του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου, συναδέλφου κ. Παυλάκη, εις τόν όποιον ό κ. Υπουργός άνέθεσεν να συγκεντρώσῃ τ' άπαραίτητα στοιχεία και να είσηγηθῆ σχετικώς.

Όύτω ή Ε.Ε. άντήλλαξεν άπόψεις με τήν έπί τών συλλογικών συμβάσεων ύπηρεσιαν του Υπουργείου, με τήν ύπηρεσιαν έπί τής ασφάλισεως (διά τά θέματα τής ύπό του Ι.Κ.Α. συνταξιοδοτήσεως, του όριου ήλικίας άποχωρήσεως, του Τ.Ε.Α.Χ. κ.λ.π.) με τήν Έπιθεώρησιν Έργασίας (διά τά θέματα του Ν. 3518, τής Τεχνικής Έπιθεωρήσεως Έργασίας κ.λ.π.), με τήν έπί τής Άνεργίας Υπηρεσιαν κ.λ.π.

Ο κ. Υπουργός θα δεχθῆ έκ νέου τήν Ε.Ε. εύθως ώς ένημερωθῆ έπί τών άπόψεων τών έπί μέρους ύπηρεσιών του Υπουργείου του.

Υποχρεωτική πρόσληψις χημικών εις Βιομηχανίας.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω κοινοποίησιν έγγραφου του Υπουργείου Βιομηχανίας πρός τόν Υπουργείον Γεωργίας έπί του θέματος τής ύποχρεωτικής προσλήψεως χημικών εις τας Βιομηχανίας.

Έν Αθήναις τῆ 6 Φεβρουαρίου 1957

Πρός

Τόν Κοιν Υπουργόν Γεωργίας

Έγγραφόν σας 199604/5507/8-1-57

Έπί του έν έπικεφαλίδι ύμετέρου έγγραφου, έχομεν τήν τιμήν να γνωρίσωμεν ύμιν ότι δ.α τής έπιβαλλομένης ύπό του άπό 13 Οκτωβρίου 1956 Βασιλικού Διατάγματος «περί ύποχρεωτικής προσλήψεως Χημικών» εις διαφόρους βιομηχανίας, τινάς τών όποιών ύμεις καλείτε Γεωργικάς, ούδόλως συνιστάνται δεσμεύσεις διά τήν Βιομηχανίαν, περιών τόν άπό 8/1/57 έγγραφον ύμών, αλλά τούναντίον χαράσσονται γραμμαί έπιστημονικής όργανώσεως τών Βιομηχανιών, έπ' ώφελεία τούτων και τής έν γένει Έθνικής Οικονομίας.

Η έπί έπιστημονικών βάσεων λειτουργία τών βιομηχανιών, συνισταμένη εις τήν έπιτυχή έκλογήν τών χρησιμοποιηθησομένων μηχανικών μέσων παραγωγής, εις τήν έπιλογήν τών προσφορωτέρων μεθόδων έπεξεργασίας πρώτων ύλών έσωτερικού και έξωτερικού, εις τήν έπιμελελημένην χρῆσιν και κατανάλωσιν στερεών και υγρών καυσίμων κ.λ. κ.λ., θα έπιφέρῃ ού μόνον οικονομίαν συναλλάγματος, αλλά και αύξησιν τής συναγωνισιμότητος τών έγχωριών Βιομηχανικών προϊόντων, ξιαντιόμοειδών προϊόντων του έξωτερικού.

Ός πρός τά περι «άποκλειστικής» άρμοδιότητος τών Χημικών περι ής τόν προμνησθέν έγγραφον ύμών, έχομεν τήν τιμήν να γνωρίσωμεν ύμιν ότι ούδσομύ έν τῶ περι οδ ό λόγος Διατάγματι ένυπάρχει διάταξις τις άπαγορευτική τής προσλήψεως και άλλων έπιστημόνων, ώς π.χ. γεωπόνων, κτηνιατρών, ίατρών κ.λ.π.

Όσον άφορᾷ εις τά περι έπιστημονικών ειδικοτήτων έν τῆ ύφ' ύμών καλουμένη Γεωργική Βιομηχανία, περιών ώσαύτως τόν προμνησθέν έγγραφον ύμών, έχομεν να πορατηώσωμεν ότι κατά τά διεθνώς έχοντα ό έπιστημονικός ρόλος τών γεωπόνων έκτείνεται έπί τής προσπαθείας βελτιώσεως και αύξήσε-

ως της παντοειδούς γεωργικής παραγωγής, πεδίων ευρύτατον και ανεξάντλητον από άπείσεως έπιστημονικής έρεύνης, και ουχι εις θέματα Βιομηχανικής έπεξεργασίας των Γεωργικών Προϊόντων.

Πρός τον ρόλον αυτόν άλλωστε συνηγορεί και η ανάλογος εκπαίδευσις των γεωπόνων εις τας άνωτάτας Γεωπονικάς Σχολάς.

Το γεγονός ότι κατά τα έτη των σπουδών του Γεωπόνου διδάσκοντα και μαθήματα στοιχείων Χημείας και βιομηχανικής έκμεταλλεύσεως δεν συνεπάγεται ότι οι Γεωπόνοι καταρτίζονται έπιστημονικώς κατά τρόπον δυνάμενον να υποκαταστήση τον Χημικόν Μηχανικόν και Χημικόν έν τή Βιομηχανία.

Όσον άφορά τον χαρακτηρισμόν ένίων εκ των έν τώ από 13 10 1956 Β.Δ/τι Βιομηχανικών ως Γεωργικών και την εκ τούτου έλκομένην άποψιν περί έπιστημονικής άρμοδιότητος γεωπόνων έν αύταις, έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ύμιν, ότι, αι πρώται ύλαι άπασών των Βιομηχανικών είναι ως γνωστόν Γεωργικής και Όρυκτής προελεύσεως και συνεπώς, άκολουθούντες τον συλλογισμόν ύμων περί έπιστημονικής άρμοδιότητος των Γεωπόνων εις τας Βιομηχανίας τας έπεξεργαζόμενας πρώτας ύλας Γεωργικής προελεύσεως, θα έδει ύπως υιοθετηθή ανάλογος άποψις και διά τους Μεταλλειολόγους διά τας Βιομηχανίας τας χρησιμοποιούσας όρυκτάς πρώτας ύλας, όποτε εύλόγως θα διερωτάτο τις διά πρώτας Βιομηχανίας είναι έπιστημονικώς άρμόδιοι οι Χημικοί· Μηχανικοί και οι Χημικοί.

Τέλος ως προς το σύννεμον η μη του Β.Δ. ως προς τον Νόμον 5518/28 έχομεν να παρατηρήσωμεν ότι όντως το από 20-11-25 διάταγμα εις το άρθρον 2 διαιτεί περί των Βιομηχανικών αιτινες έγκλείουν κινδύνους εκρήξεων, δηλητηριάσεων κλπ., πλην ως είναι γνωστόν άπασαι αι Βιομηχανίαί άς χαρακτηρίζεται ως γεωργικάς (γάλακτος—χυμοί φρούτων κλπ.) έγκλείουν πράγματι κινδύνους μολύνσεων και δηλητηριάσεων. Εκτός τούτου ό περιορισμός των περί υποχρεωτικής προσλήψεως Χημικών διατάξεων εις τας Βιομηχανίας αιτινες έγκλείουν κινδύνους εκρήξεων, δηλητηριάσεων και μολύνσεων, γίνεται μόνον εις το άρθρον 2 του από 20-11-25 Δ/τος, ένφω διά του άρθρου 3 του αυτού ως άνω Δ/τος παρέχεται το δικαίωμα εις τον Ύπουργόν Έθνικής Οικονομίας (νυν Βιομηχανίας) όπως έκτείνη διά Δ/τος τας περί υποχρεωτικής προσλήψεως Χημικών διατάξεις και εις «πάσαν άλλην Χημικήν Βιομηχανίαν».

Ο Ύπουργός
Χ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Ανακοίνωσις
Ζητούνται Χημικοί εις Ν. Αφρικήν.

Το Δ. Σ. ανακοινούι ότι διά σχετικής έπιστολής του συναδέλφου κ. Ι. Γκίνη, έλήφθησαν αι διευθύνσεις των κάτωθι Ινστιτούτων, εταιρειών και επιχειρήσεων της Ν. Αφρικής, εις τας όποιαις ζητούνται Χημικοί.

- 1) B.O.J. Limited, Lakeside, Boksburj ζητεί αναλυτικόν Χημικόν.
- 2) Ταχέως έπεκτεινομένη εταιρεία ζητεί χημικόν—μηχανικόν ειδικευμένον εις αναλύσεις όρυκτών. Διεύθυνσις: 52388 Star Office.
- 3) Therepion (Pty) Limited, Bramley, Johannesburg ζητεί χημικόν γενικής κατασκευαστικής πείρας επί φαρμακευτικών προϊόντων.
- 4) The South African Institute for Medical Research, Johannesburg ζητεί βιοχημικούς διά Department of Biochemistry.
- 5) Mc Lachlay and Lizar, Johannesburg ζητεί αναλυτικόν χημικόν.

Εις τας άνωτέρω επιχειρήσεις έστάλησαν έπιστολαι υπό του Δ. Σ., δι' όν ζητώνται πληροφορίαί επί των όρων εργασίας και άμοιβής, συνθηκών εργασίας

και διαβιώσεως. Έξ άπαντήσεων, αιτινες έλήφθησαν, καταφαίνεται όμως ότι η άμοιβή θα καθορισθι μόνον έν σχέσει με τας γνώσεις και την πείραν των προσληφθησομένων. Οι ένδιαφερόμενοι παρακαλούνται διά πάσαν συνεννόησιν των να καταστήσουν ένήμερον την Ε.Ε.Χ.

Τελετή επί τή άποχωρήσει του τέως Γενικού Διευθυντού του Γενικού Χημείου του Κράτους.

Εις τας 11 Ιανουαρίου 1957 έλαβε χώραν εις την αίθουσαν του Ύπουργείου Οικονομικών σεμνή τελετή επί τή άποχωρήσει της Ύπηρεσίας του τέως Γενικού Διευθυντού του Γενικού Χημείου του Κράτους κ. Γεωργίου Πανοπούλου. Παρέστησαν ό ύπουργός και ύφυπουργός των Οικονομικών κ.κ. Θηβαίος και Άλιπράντης, ό άκαδημαϊκός και καθηγητής της Όργανικής Χημείας κ. Α. Ζέρβας, άνώτεροι ύπάλληλοι του Ύπουργείου Οικονομικών και άλλοι έπισταμοί ως και άπαν το προσωπικόν της Κεντρικής Ύπηρεσίας και των παραρτημάτων Αθηνών και Πειραιώς του Γ.Χ.Κ. Η έναρξις της τελετής έγινε από τον νυν Γενικόν Διευθυντήν του Γ.Χ.Κ. κ. Έλευθέριον Συνοδινόν διά λόγου, εις τον όποιον άνεφέρθη εις τας σπουδάς και την δράσιν του κ. Γ. Πανοπούλου, τας διαφόρους θέσεις τας όποιαις κατέλαβε οδτος κατά το διάστημα του ύπαλληλικού του βίου, καθώς και τας πολυπληθείς έπιστημονικάς εργασίας, τας όποιαις έδημοσίευσε. Κατά το τέλος του λόγου του ό κ. Συνοδινός προσέφερε εις τον κ. Πανόπουλον, ως δώρον, του προσωπικού του Γ.Χ.Κ., ώραίον έπιτοχον ώρολόγιον, συμβολίζον τον ροήν της ζωής. Έν αύτφ γέγραπται ό Ζωδιακός κύκλος μετά των άδδεκα ζωδίων και των εις αυτά ίσαριθμών άστερισμών.

Απαντών ό κ. Πανόπουλος ηύχαρίστησε διά την όλην τελετήν, ητις έγινετος προς τιμήν του, άνεφέρθη άκολουθώς εις τας έπιτεύξεις και, τας προσπαθείας και τας πικρίας, τας όποιαις κατέβαλε διά την έπιλοσιν έπιμάχων ζητημάτων της ύπηρεσίας του Γ.Χ.Κ. κατά το διάστημα της θητείας του ως Γενικού Διευθυντού αυτού, ως και τας πικρίας τας όποιαις έδοκίμασεν από έλλειψιν ένίοτε κατανήσεως. Τέλος έξέφρασε την ικανοποίησιν του διότι έστω και κατά τας τελευταίας ημέρας του ύπαλληλικού του βίου βλέπει να εισέρχωνται εις την όδόν της έπιλύσεως βασικά προβλήματα της ύπηρεσίας του Γ.Χ.Κ. ως η άνέγερσις καταλλήλου κτιρίου διά την στέγασιν των ύπηρεσιών του Γ.Χ.Κ. και η επάνδρωσις αυτών διά του άπαιτουμένου προσωπικού.

Έν συνεχεία ό Ύπουργός των Οικονομικών κ. Θηβαίος άνέγνωσε έπιστολήν του καθηγητού κ. Σπ. Γαλανού εκφράζοντος την λύπην του διότι δεν ηδύνατο να παραστή εις την τελετήν, επειδή αύτη συνέπιπτε με ώραν παραδόσεως, ως και συγχαρητήρια και ευχάς εις τον άποχωρούντα κ. Γ. Πανόπουλον.

Ακολουθώς ώμίλησεν ό ύφυπουργός των Οικονομικών κ. Άλιπράντης και τέλος ό ύπουργός κ. Θηβαίος, έξάραντες άμφότεροι το ηθος, την προσωπικότητα και εργατικότητα του κ. Γ. Πανοπούλου. Ίδιαιτέρως ό κ. Θηβαίος έξηρε την σημασίαν παρομοιών τελετών διότι, ως ειπεν, άρμόζει να αποδίδωνται τιμαί εις ανθρώπους, οι όποιοι ηνάλωσαν όλόκληρον τον βιον των εις την ύπηρεσίαν του Κράτους και να γίνεται μία άνασκόπησις του έργου των, του όποιου η συνέχισις και η προαγωγή θα μένη ως κληρονομία εις τους έπερχομένους.

Έπηκολούθησαν συγχαρητήρια των παρισταμένων προς τον κ. Γ. Πανόπουλον.

Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους

Τὴν 24ην Ἰανουαρίου 1957 εἰς τὸ κεντρικὸν κατὰστημα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους (δδὸς Ἀκαδημίας 57) ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γ.Χ.Κ. κ. Ἐλευθερίου Συνοδινού, παρουσία τῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ.κ. Χ. Θηβαίου καὶ Δημ. Ἀλιπράντη. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἐπίσης οἱ γεν. διευθυνταὶ κ.κ. Μερτικόπουλος, Ζαριφόπουλος, Δαλαμάγκας, τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, οἱ τέως γενικοὶ διευθυνταὶ τοῦ Χημείου κ.κ. Γαλλόπουλος καὶ Πανόπουλος ὡς καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Χημείου.

Κατὰ τὴν τελετὴν, πρῶτος ὠμίλησεν ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δ. Ἀλιπράντης, ὅστις ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ε. Συνοδινού ὡς γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι οὗτος θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ θὰ στερεώσῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν μετ' εὐσυνειδησίας καὶ παραδειγματικῆς ἐντιμότητος ἀντιμετώπισιν, τῆς κατὰ παράβασιν τῶν Νόμων, προσπαθείας ἐνίων πρὸς ἀθέμιτον πλουτισμόν.

Ὁ κ. Ἀλιπράντης ἀνεγνώρισε ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ὀργανώσει κατὰ τρόπον συγχρονισμένον, ὡς ἔδει, τὸ Γεν. Χημείον ὡς καὶ ὅτι τὸ ὑπάρχον ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν καίτοι ὀλιγάριθμον ἐν τούτοις καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ἐπιστημονικόν, οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν ρόλον, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔχει ἀνατεθεῖ.

Περαινῶν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐδήλωσε ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀντιλαμβανομένη τὰς ἀνάγκας τοῦ Γ.Χ.Κ. προχωρεῖ, βάζει προγράμματος, εἰς τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν.

Ἀκολουθῶς ὠμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χ. Θηβαίος ἐκφράσας τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ Γ.Χ.Κ. εἰς τὸν κ. Συνοδινόν ὅστις ἀκρίνεται καὶ εἰς ἄλλα, πλὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πεδία.

Ὁ κ. Ἐλευθ. Συνοδινὸς ἀπαντῶν νηχαρίστησε διὰ τὴν προσγενομένην τιμὴν εἰς αὐτὸν διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς γενικοῦ διευθυντοῦ, ἀποτελοῦσα ἀνταμοιβὴν τῶν ἐπὶ 36 συναπτά ἔτη προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν του. Ἐν συνεχείᾳ ὑπεσχέθη νὰ φαῖν ἄξιός τῆς παρασχεθείσης εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης, ἐργαζόμενος διὰ τὴν πρόοδον καὶ ὀργανώσιν τοῦ ἰδρύματος εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ προστασία τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν. Ἐξέφρασε ἐπίσης τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν καταιόησιν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῶν ζητημάτων τοῦ Χημείου, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη ἤδη διὰ τῆς ἀδείξεως τῶν θέσεων τῶν δοκίμων χημικῶν κατὰ 25, ὡς καὶ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν παραρτημάτων Ἀθηνῶν, Ἀ', Δ' καὶ Ε' Πειραιῶς, Χανίων, Βόλου, Θεσπικῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Ἀργουστολίου, τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Β' Παραρτήματος Πειραιῶς, τῆς ἰδρύσεως νέου Παραρτήματος εἰς τὸν λιμένα Λάγος καὶ τῆς προτεινομένης ἀνεγέρσεως κτιρίου, ὅπερ θὰ στεγάσῃ τὴν κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Γ.Χ.Κ. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Τεχνικὸν καὶ Διοικητικὸν Προσωπικὸν τοῦ Γ.Χ.Κ., ὁ κ. Συνοδινὸς συνέστησε πειθαρχίαν, προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἐργασίαν καὶ δικαιοσύνην.

Ὁ τέως Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ νῦν ἐπίτιμος κ. Γ. Πανόπουλος συνεχάρη τὸν νέον γενικὸν διευθυντὴν, διὰ τὴν ἐκλογὴν του καὶ νύχῃ εἰς αὐτὸν καλὴν σταδιοδρομίαν εἰς τὸ τόσον βαρὺ καὶ ἐπιμοχθον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει. Ἐν συνεχείᾳ ἀπήθυνε πρὸς τοὺς προϊσταμένους—Ὑπουργοὺς θερμὴν παράκλησιν ὅπως ἐξακολου-

θῆσουν νὰ παρέχουν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ τὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν εὐδωσιν τοῦ ἔργου τοῦ Γ.Χ.Κ., γεγονὸς ὅπερ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς στεγασεως τῆς Ὑπηρεσίας εἰς κατάλληλον καὶ συγχρονισμένον κτίριον καὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ, ἵνα οὕτω ἡ Ὑπηρεσία ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας.

Ὁ κ. Ε. Γαλλόπουλος, πρῶν Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους συνεχάρη τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ἐλευθ. Συνοδινού ὡς γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἀκολούθως ὁ καθηγητὴς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν κ. Σ. Γαλανός, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, ἀναφερόμενος εἰς τὸ γεγονός ὅτι οὗτος ἀφ' ἐνός μὲν κατ' εὐτυχὴ σύμπτωσιν ὡς νεαρὸς τότε βοηθὸς τῆς Ὄργανικῆς Χημείας παρέλαβε πρῶτος πρὸς ἐκπαίδευσιν τὸν σήμερον ἀναλαμβάνοντα τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς μέλος τοῦ Ἀνωτ. Χημικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Συνοδινού ἐτόνισε δὲ ὅτι εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του ὡς γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Τέλος ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῶν Χημικῶν Παραρτημάτων τοῦ Γ.Χ.Κ. ὠμίλησε ὁ κ. Ρώτας, χημικὸς Α' τάξεως τοῦ Γ.Χ.Κ., ὅστις ὑπέβαλε τὰ συγχαρητήρια τοῦ προσωπικοῦ τῶν παραρτημάτων τοῦ Γ.Χ.Κ. ὡς καὶ τὰς εὐχαριστίας τούτου πρὸς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκλογὴν τὴν γενομένην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἐλευθ. Συνοδινού.

Κατωτέρω παραθέτομεν σύντομον βιογραφικὸν σημεῖωμα τοῦ κ. Ἐλευθερίου Συνοδινού.

Ἐλευθέριος Εὐαγ. Συνοδινός—Χημικός

— Ἐγεννήθη ἐν Πειραιεὶ τὸ 1900—ἐνθα διήκουσε καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

— Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον.

— Διετέλεσεν ἐπὶ τριετίαν βοηθὸς τοῦ Ἱεραστοῦ τῆς Ὄργανικῆς Χημείας (τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου) ὑπὸ τὸν Καθηγητὴν κ. Γ. Ματθαίου.

— Τὸν Ἰανουάριον 1921 διορίσθη κατόπιν ἐξετάσεων—Χημικὸς τοῦ Κεντρικοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐλτα Ὑγιεινῆς.

— Τὸ 1922 προαχθεὶς εἰς Χημικὸν Β' τάξ. (Τμηματάρχην Β' ταξ.) μετετέθη εἰς Πάτρας ὡς Διευθυντὴς τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου Πατρῶν, ὅπερ καὶ ἱδρυσεν καὶ διηύθυνεν μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1928—ἔτε συνεχωνεύθη, συσταθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4328/1928 τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. (Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε προαχθεῖ εἰς Τμηματάρχην Α' ταξ.).

— Εἰς τὸ Παρ/μα Πατρῶν παρέμεινε μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1936, ὅτε προαχθεὶς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς Χημικὸν Α' ταξ. (ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Β' τάξεως) μετετέθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Γ.Χ.Κ. εἰς τὴν Β' Διεύθυνσιν Ἐργαστηρίων.

— Τὸ 1938 ἠκολούθησε μαθήματα εἰς τὸ Σχολεῖον Παθητ. Ἀεραμύνης τυχῶν σχετικὸν πτυχίου.

— Τὸν Μάρτιον τοῦ 1939 μετετέθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς Χημικὸν Ἐπιθεωρητὴν Β' ταξ. τοῦ Γ.Χ.Κ.

— Τὸν Μάιον 1942 προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς Χημικὸν Ἐπιθεωρητὴν Α' ταξ. (ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ Α' ταξ.).

— Τὸν Μάρτιον 1951 προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς ὀργανικὸν Διευθυντὴν Α' ταξ. τοῦ Γεν. Χημ. Κράτους, ἀνατεθείσης οὐτῷ τῆς Β' Διευθύνσεως (Τροφίμων καὶ Φαρμάκων), ἣν μέχρι σήμερον δ' ἠύθυε.

— Ἐπίσης ἔχει ἀσκήσει κατὰ καιροὺς ἐπὶ χρονί-

κόν διάστημα τριετίας καθήκοντα τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Γ.Χ.Κ., ὡς ἀναπληρωτῆς Γεν. Διευθυντοῦ.

— Ἀπὸ τοῦ 1937—1951 ἐχρημάτισεν εἰσηγητῆς τῆς Α.Ε.Τ.Α. νῦν δὲ εἶναι μέλος αὐτῆς.

— Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1951 τυγχάνει καὶ μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου.

— Ἀπὸ τοῦ 1942 ἔχει ἐκλεγεί καὶ Καθηγητῆς τῆς ἔδρας τῆς Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Σχολῇ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

— ἔχει δημοσιεύσει Συγγράμματα, Μελέτας, Διαλέξεις, Δημοσιεύματα.

— Κατέχει τὴν Γερμανικὴν, Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν.

— ἔχει τιμηθεῖ διὰ τῶν κάτωθι παρασῆμων :

α) Ἀργυροῦ Σταυροῦ Β. Ταγ. Φοίνικος.

β) Χρυσοῦ Σταυροῦ Β. Ταγ. Γεωργίου Α΄

— Τὸν Ἰανουάριον 1957 προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Κίνησις Τοπικῶν καὶ Κλαδικῶν Συλλόγων

Τὸ ἐκ τῶν ἀρχαιρειῶν τῆς 20-1-57 προελθὼν νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης κατηρτίσθη εἰς Σῶμα ὡς κάτωθι :

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Γεώργιος Α. Βάρβογλης
 ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Παναγιώτης Σπυρίδης
 ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ : Στέργιος Ν. Μισυρλῆς
 ΤΑΜΙΑΣ : Ἀθανάσιος Παπαγγελόπουλος
 ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ : Νικόλαος Στασινόπουλος
 Νικόλαος Νικολαΐδης
 Ἰωάννης Τζίμας

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθὼν ἐπὶ τῷ θλι

βερωῖ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου Προκόπιου Ζαχαρία, ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συνδέσμου,

Ἐ ψ η φ ί σ α τ ο

1) Νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλληπητήρια τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάτος.

2) Νὰ διατεθῇ ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος, χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δρχ. 250 διὰ τοὺς ἀπόρους Χημικοὺς τοῦ Συνδέσμου.

3) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου καὶ «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΔΑΛΜΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Δ. ΔΟΛΟΓΛΟΣ

Ὁ Χορὸς τῶν Χημικῶν

Τὴν 27ην Φεβρουαρίου ἐδόθη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου King George ὁ προαναγγελθεὶς χορὸς τῶν Χημικῶν, ὅστις ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸν χορὸν ἐτίμησαν διάφοροι προσωπικότητες καὶ σύσσωμος ὁ χημικὸς κόσμος.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχοῦ, σχεδὸν ὅλοι ἐκ τῶν παρισταμένων ὑπῆρξαν τυχεροὶ καὶ τοῦτο λόγῳ τῶν πλουσίων δώρων, ἅτινα εἶχαν προσφερθεῖ ἀφθόνωσ ὑπὸ τῶν διαφόρων Βιομηχανικῶν.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη, ἣτις ἔδωσε ἀφορμὴν εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν κοινωνικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν συναδέλφων καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων, ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν εὐθυμίαν καὶ ἔληξε τὴν 4ην πρωΐνῃν. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ χοροῦ τούτου θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ 30ου Διεθνoῦς Βιομηχανικοῦ Συνεδρίου τοῦ συνερχομένου ἐν Ἀθήναις τὴν 17—24 Σεπτεμβρίου 1957.

Κυριακὴ 31η Μαρτίου

Ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, Διοικούσης Ἐπιτροπῆς «Χημικῶν Χρονικῶν», Α΄ βαθμίου καὶ Β΄ βαθμίου Παιδαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ψηφοφορία θὰ λάβῃ χώραν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐνώσ. Ἑλλ. Χημικῶν Κάνιγγος 10 Β΄ ὄροφος, καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Χημικοὶ θὰ ψηφίσουν διὰ σχετικῶν πληρεξουσίων ἀποστελλομένων αὐτοῖς.

Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. Συναδέλφων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συμμετοχῆς ὅλων εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας ταύτας.

Ἐκ τοῦ Δ. Σ.

Τò 1957 θά κυκλοφορήσῃ ó

Ο Δ Η Γ Ο Σ Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ Ι Γ Γ Λ Ε Σ Η

ΙΔΡΥΤΗΣ : † Ν. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ : 1900

ΤΟΥ 1957 — 58

— σχῆμα μέγα διεθνές 22×29 ἑκατοστά — στοιχεῖα τῶν 6 καὶ 8 στιγμῶν εἰς 2, 3, 5 καὶ 6 στήλας — ἄνω τῶν 900 σελίδων, λίαν πυκνωτυπομένων — μὲ 164, 246, 410, 492 στίχους κατὰ σελίδα πλήρη ὕλης.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΜΕΡΟΣ Α΄.— ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ ὕλης καὶ διαφημίσεων, λεπτομερῆ καὶ ἐπαναληπτικά ἑλληνικά καὶ ξενόγλωσσα.

ΜΕΡΟΣ Β΄.— ΕΠΙΣΗΜΟΣ καὶ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ : Βασιλικὴ Οἰκογένεια, Βουλὴ, Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, Ξένον Διπλωματικὸν Σῶμα, Ἑλλ. Διπλ. Σῶμα, Θρησκευ-
ματα, Αὐτόνομοι Ὀργανισμοί, Πολιτικά Κόμματα. Διοικητικὴ διαίρεσις, μὲ πλήρες λεξιλόγιον δῆμων καὶ κοινοτήτων.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.— ΕΠΩΝΥΜΙΑΙ (βιομηχανίας, βιοτεχνίας, γεωργίας, ἐμπορίου, ἐπιστη-
μῶν, καλῶν τεχνῶν, μικρεμπόρων, ναυτιλίας, τουρισμοῦ, τραπεζῶν, τύπου, κλπ.)
ταξινομημέναι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐπαγγέλματος, πόλεως, ἐπωνυμίας.

ΜΕΡΟΣ Δ΄.— ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΝ ἐπωνυμιῶν ἐδρευουσῶν ἐν Ἑλλάδι (ἐπιλογὴ ἐκ τῶν
σοβαρωτέρων καὶ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ ἐξωτερικόν) γαλλιστί.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.— ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (γαλλιστί): παραγωγή, προϊόντα, στατιστικά,
ἱστορία, ἀρχαιολογία, τουρισμός, κλπ. χρησίμουσ πληροφορίας.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ΄.— ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΝ ἐπωνυμιῶν ἐδρευουσῶν εἰς διάφορα κράτη καὶ
ἡπείρους, ἀμέσου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ἑλλάδα (γαλλιστί).

Εἶναι ἀπαραίτητος εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐμπορίου, βιο-
μηχανίας, βιοτεχνίας, ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων κ.λ.π.

Πληροφορία : «ΟΔΗΓΟΙ ΙΓΓΛΕΣΗ», γραμματοθυρίς 635, τηλέφωνον 610.105, Ἀθήνας (Κ.).